

A

M. P. T.

6324. Korj.
raamat

No 1747

Korj. raamatus
asjade järje

No 5

Asja nimi :

Raamat

A

6324.

Book

P.
Kurrusk

Veep Därris.

1839

fel 81^{mal} närgil
ehta paaolu tuup

Eesti-Ma Rahwa

Lühikenne

Palwe = Namat;

Seeit sees on

Hommiko =, Shto =, Kirrifo = ja
muud kaunid Palwed,

Mis

üks wagga Kristi = Innimenne

Iggapaaw ja iggal aial omma
Dinge kassuks woib tehha.

Trükkitud 1787. Aastal.

Peep Härmis omi se ramattu
peruindaja.

Joan. Ram 4. Peatük. 24. salm.

Jummal on üks Waim, ja, kes tedda
kummardawad, peawad tedda wai-
mus ja toes kummardama.

Armas Sõbber.

Need kallid lapsed ja tootused, mis läbbi Jummal on käsknud palwet teha, ja tootanud kuulda, peavad meile maenitsusseks olles ma, et meie omma sure hinge hädda püame viete tunda, ja omma helde Jummalaga käest abbi otsime. Temma on armolinne ja helde, ja tahhab meid aidata, temma on keigewäggewam ja woib meid aidata. Surem hulk mõtleb, et nemmad ei moista luggeda egga palwet teha, sepärrast jätwad nemmad palwet mahha, ja ei sa sedda armo, mis Jummal heal meel neile tahhab anda. Nemmad mõtlewad, et Jummal illusad ja targad sannad tahhab, ja et palwe wägga raske assi on; se läbbi tewad nemmad ennestest suurte kahjo. Sest, mis Jummal paljo holib wäljaspiddistest sannust, kui temma meie süddame pohja issi läbbikatsub ja ärratunneb? Temma teab ja moistab nende häddaliste sallajamad mõtted ja õhkamissed. Sepärrast moistab keigerrummalam inimenne palwet teha, kui temma omma hädda sees keigest süddamest Jummalaga pole õhlab, ja JEsusse pärrast abbi pallub nisuguste sannadega, mis hädda issi õppetab, sest se palwe on Jummalaga mele pärrast, ja kulukse temmalt heideste. Rõrged ja hoopliktud sannad tunnistawad ühhest kõrgest süddamest, sedda ta wihtab. Sepärrast pea ennam murret süddame kui sannade pärrast, et sinno palwed ja õhkamissed ühhest pattustpõdrjast ja usklikest süddamest tulleksid.

Üks raske assi on se palwe neile, kes sedda pattust ello armastawad, ja ei tahha Jummalale pole ennast pöörda. Sest kuida woib üks inimenne, kes hädä sees ep olle, appi huda, kui temmale mitte abbi tarwis ei lähhä? nenda ka, kuida woib üks inimenne, kes omma patto häda da ei tunne, õigest süddamest luggeda? Sest et temma ei tea sedda hädä, mis sees ta ellab, ja ei tunne, egga ussu sedda abbi ja waimolikko õnnistust, mis temma omma Jesusse käest woib sada. Sepärrast pallu omma Jesust, et sinna sedda suurt hädä, mis sees sinno hing patto ja nende waimolikko waenlaste pärrast ellab, ennese sees õiete teäda saad; kui sesinnane hädä tundu minne saab teggema, et sa ilma õppetamatta moistad luggeda, ja õhkamisega allai omma Jesusse pole kiskendada, senni kui temma omma armoga sulle abbiks tulleb.

Need palwed, mis sinna siit ramatust leiad, peawad sinnule õppetuseks ja juhhatamiseks ollema, et sa ka isse õppid omma ennese sannade ja õhkamisega Jummalale käest abbi otsima ka omma ihsolikko tö jures.

Pühha Waim on teigeparras õppetaja, kes õiget palwet, mis Jummalale mele pärrast on, sinno süddamesse sütab; ilma temmata ei wo sinna mitte süddamest Jummalat palluda, kui pühha Paulus õppetab Rom. rahw. ram 8, peat. 26 salm: Pühha Waim tulleb meie nõdruste tele appi, sest meie ei tea mitte, mis meie peame palluma, nenda kui kõhus on; aga sesamma Waim teeb palwed meie eest õhkamisega, mis üksi ei wo illesrätida.

Kui

Kui Jummalal Waim sind hirmutab sinno pattude parrast, siis sa õppid tõsisel pattust-põõrnisse palwed teggema, ja kui temma sinno kurbad süddant Jummalal armo ja pattude andeksandmisjega rõmustab, siis sa moistad ommas palwes Jummalat rõnoga kita ja tännada.

Keif inimessed peawad kül luggema, agga keif ei kolba palwele. Nende palwed tabhab Jummal kuulda, kes omma pattude parrast hirmo ennese sees tundwad, omma endist pattust ello wihkawad ja JEsusest üksipainis abbi otsiwad; needsammad õppiwad meie JEsanda JEsuse pühhasst Jsa meie palwest, mis, ja mil wiisi neimad peawad diete Jummalat palluma. Sest se kallis palwe õppetab Jummalal rigi asjad kui üllemad aaniid keige essite palwettega talgnoudma, siis annab Jummal peälegi, mis ihho toidus eks tarwis lähhab.

Se palwe mis su sannaga tehakse, on hea, kui se süddamest tulleb, kui südda sedda himmutab, mis su pallub; agga kes aiawiteks ehk wiisi parrast ja üksipainis omma mofkadega lobbiseb, se ei sa ommast palwest ühtegi kasso, waid suremat hullatust sesamma liajulgusse parrast, et temma karwala süddamega ja ilma kindla ussota wottab Jummalat palluda. Separrast maenitseb Jakobus ommas ramatus 1 peat. 6:8. salmist sadil: Innimenne pallugo uskus, ja ärgo olgo mitte kahhe wahhel: Sest kes kahhe wahhel on, se on merre laenede sarnane, mis tulest aetakse ja kaksipiddi heides takse. Sest sesamma inimenne ärgo mõrtelgo, et temma middagi JEsanda kääst saab.

Rakspiddise süddamega mees ei olle kindel ei ühhegi omma wiisi sees.

Sepärrast on se üks õige palwe, kui sinna pühha Waino läbbi omma süddame himmoga Jummalala pole õhkad, ja temmaga süddame ja suga kõnneled, kui üks laps omma issaga, ehk orri omma issandaga. Kui sinna ommas süddames heal meel Jummalala peäle mõtled, saanadega ehk sannata, siis on se üks õigepalwe, ja Jummal on tootanud sedda kuulda. Kui ühhel lapsel middagi pudub, siis pallub temma ni hästi, kui temma moistab, ja wannemad ei holige illusist sannadest. Agga Jummal on ilmaotsata heldem kui ihholikkud wannemad; temmal ep olle ka illusid sanno tarwis, temma ei holige neist; waid üks südda, mis ilma kawwalusseta on, temma sanna ussub, temma läest abbi otsib ja otab, se on temma mele pärrast. Temma teab ja moistab keik, mis meil tarwis on, enne kui meie pallume; temma woib ja tabhab ka paljo enam tehha ülle sedda, mis meie pallume ehk moistame. Kui meie Jummalaga ommas palwes õppikime räkima, kui üks laps omma emmaga; käl meie siis pea saaksime tunda, kui helde ja armolinne meie Jummal on. Agga kui meie palwed ja õhkamissed Jummalala mele pärrast peawad ollema, siis pead sinna ka õppima keik wihkama, mis Jummal kelab; sest kända woib Jummal sinno palwet kuulda, kui sinna weel tabhad sedda armastada, mis Jummal ei sall? Sest nenda on kirjotud Joannesse ramatus 9 peat: 31 salm. Meie reame, et Jummal partusid ei kule, waid kui kegi Jum-

Jummalakartlik on, ja teeb temma tahtmise järrele, sedda kuleb temma. Sepärrast ütleb ka suur Jummal Jesa. I, 16, 19 sam. Peste ennast, puhhastage ennast, saatte ommad kurjad teud mo silma eest ärra: seiste kurja reggemast: õppige head tegema; noudke mis kohhus, saatte ülleannes tumad õige tele, moysike kohhut waeste lastele, sellerage lestes naeste asjad ärra. Et tulge siis, ja selleragem ommad asjad issestestis, ütleb Jehowa: Kui teie pattud on kui elle punnased rided, siis peaxwad nemmad ni walgets sama kui lummi, kui nemmad punnased on kui werre-karwa rie, peaxwad nemmad ommeti walge willa sarnatses sama. Sepärrast kui sinna niüd tahhad, et Jummal peab sinno palwed kuulma ja sind aitma, siis peab se sinno surem murre olla, et sa keikist pattust omma JEsusse pole ennast pörad, ja usklikko süddamega temma nimmel sedda taewast Jsa pallud. Agga se pallub JEsusse nimmel, kes isstennast omma pattude pärrast wihlab, ja ei arma ennast middagi hea wäärt olla, agga JEsusse wa gadusse ja talli lunnastamisse peale lodab, ja selle pärrast üksipäinis Jummalat läest keik armo ja abbi otab. Gesuggune astub JEsusse sees ja JEsussega omma palwega Jummalat ette ja pallub isstennese, omma üllematte, wannematte, sugulaste, häddaliste, waenlaste ja keikide innimeste eest, ja Jummal wõttab JEsuse pärrast sedda palwet kuulda ja annab, mis nenda JEsusse nimmel pallutakse.

Sel wiisil, armas risti, inuimenne, pallu nüüd Jummalat isfiarranis, et temma sinno süddame ennam ja ennam ümberpörats, ja nisugguse meile sulle annaks, et sinna ikka armastad, mis Jummal armastab, ja wiiskad, mis temma wiiskab, ja usiud mis temma neile on tootanud, kes temma sanna kuulwad ja tedda armastawad. Kui sinna nüüd Jummalat tännini ei olle nenda armastanud, siis wõtta warsti se kindla nou pida dada, et sa eddespidi ühregi ennam ei tahha armastada, kui omma JEsust, ja tedda, mis temma meile pärrast on. Ja ehk küll sinno kurrü südda, kurrat, ja ma ilm sind püüdwad keelda, siis ärra wässi mitte ärra pallumast ja Jummalat tootust uffmast; siis saad sinna rõmoga tunda, et se on tõssi, mis meie helde JEsus ütleb: Jggants, kes pallub, se saab, ja kes otüb, se leiab, ja kes koppurab, sellele tehakse lahti: se on, temma palwet kuuluse. Armolinne Jummal juhhatago sind tõde sisse, Amen.

Üks palwe, mis sees meie pallume, et meie ommad palwed süddamest woiksimetehha.

SH! taewane Issa, armolinne Jummal, minna ollen üks pattune mulla-tük ja ep olle wäärt, et ma ommad käd ja silmad taewa pole tõstau sind palluma; agga et sinna isfi meid olled kassend palluda, olled meile ka tootanud, es sa meie palwed tahhad kuulda, siis tean minna, et mo palwed JEsusse Kristusse pärrast sinno meile

mele pärrast on. Uita siis, armolinne Zummal, et minna õppin õiete JEsusse nimmel waimus ja tões palluma. Liguta minno süddant, oh helde Jessa, omma sõrmega, tühienda sedasamma keigest tühiast mõttest. Pühhitse minno ju, ja panne isfi need sannad minno keele peäle, mis ma sinno ette pean üllestõrkima. Panna mo silmad ja kõrwad kinni, et ma ühtesgit ei nä egga kule, mis siin ilma peäl on, waid et südda, meel ja mõttest woilsid taewa pole minna. Kule siis ka iggal aial minno palwed, ja peästa mind keigest häddast JEsusse Kristusje pärrast, Amen.

Hommiko - Palwe.

Oh! helde, armolinne, keigewäggenne Zummal, meie Jssanda JEsusse Kristusse Jssa, minna tännan sind keigest süddamest, et sinna mind minnewal õfel olled armolikkult hoidnud, et minno hinge waenlasted mind ei woidnud hulkada egga rikkuda. Sinno nimmel ollen minna ommast ihholikkust unnest üllestõusnud, sinno pole pöran minna ennast wiwitamatta, sest et sinna ükspänis mind olled lonud ja lunnastanud, ja sinna üksnes woid ka omma pühha Waimo läbbi mind ueste laa ja pühhitseda. Arwata mind ka nüüd ja järgeste ülles waimolikkust patta unnest, et minna päärw päwast woilsin õiete moista, kui suur minno rummalus on mo pattuse sündimisse polest, ja kuida minno kurei südda ikka puab need kadduwad ilmalikkud aänid ja himmud suremaks ja kallimaks

piddada, kui need waimolikkud ainiid ja him-
 mud. Anna mulle, armas taewane Issa, ar-
 mo, sedda minno suurrt sõggedust tunda ja kah-
 hetseta, ja peästa mind sest hirmsast rummalus-
 sest. Anna ja kaswata minno sees õiget usko-
 waimolikko tarkust ja wägge, iggapäwa sinno
 sama hästi tähhele panna sedda ükspäinis us-
 tuda, ja wihtada keik kurjad nouud, mis kuts-
 ratist, kurjast inimestest ja minno kurjast süda-
 damest mulle antakse, et minna sinno armo ja
 iggapäwase kahhetsemisse ja pattust põõremisse
 läbbi woiksin omma wanna kurja süddant sur-
 retada keige pattude ja kurja himmudega. Ses
 pärrast hoia mind, keigewäggewam Dünnisteggia
 selfinnatsel päwal kurrati kuusatusse eest, et
 temma mind needmisse ja wandmisse, lajomis-
 se, wargusse, laiskusse, petmisse, sannakuul-
 matta ello ja mu pattude läbbi omma wõrkude
 fisse ei sa, egga se läbbi minno wäese hinge ärra
 ei hukka. Pühhitse mind agga, källis pühha
 Wann, et se uus inimenne, ehk uus südda,
 meel ja mõtte iggapäaw woiks ettetulla, ja ei
 mitte silmakirjaks inimeste nähhes, waid Sum-
 mala ees õigusse ja pühha ello sees ellada. Alita
 mind siis ka, armas taewane Issa, et ma om-
 ma tööd teen ei mitte silmakirjaks, kui se, kes in-
 meste mele pärrast püab olla, waid et ma
 woiksin omma wannematte sanna kuulda, wag-
 ga süddamega Summalat kartes, ja hea melega
 tehha, mis nemmad käskwad. Anna mulle ar-
 mo, et minna ka nende sanna wõttan kuulda,
 kes wägga walitud on, ja mind liga tõga wae-
 wawad, et ma nisugguste wasto ei nurrise,
 waid

waid kindlaste ussun, et ka se minno heaks peab
 tullesma, kui minna kannatlik ollen, sest et keik
 peab heaks tullesma uelle, kes Jummalat armas-
 tawad. Zuhhata mind nenda, armas taewane
 Issa, tanna ja iggal aial, et keik minno mõtte,
 teggo ja ello woiks sinno mele pärrast olla. Sin-
 no holeks annan minna omma hinge ja ihho,
 wannemad, suggulased, teige-ennamiste keik
 waagad risti, innimesed; sinno pühha Waim
 wallitsego mind, sinno pühha Ingel olgo minno
 jures, et se kurri waenlane minno peäle ei sa
 woinust, Amen

Shto-Palwe.

SH! helde, armolinne, teigewäggewam Jum-
 mal, meie Issanda Jესusse Kristusse Iss-
 sa, sind tannan minna teigest süddamest, et sin-
 na mind minnewal päwal omma sure armo ja
 wäe läbbi olled hoidnud ja kaitstud, et kurrat
 omma karwalussega mind ei woinud huklada.
 Minna ei olle mitte wäart teige se armo, mis sa
 minnule noelst põlwelt süit sadik ja ka tannapäaw
 olled teinud. Mis tanno woin minna sinnule se
 eest anda? Paljast sannast ei holi sinna mitte,
 waid sinna ütled: anna, mo poeg, mo tüttar,
 omma südda et minnule, ja olgo sinno te ehk taht-
 minne minno mele pärrast. Minno helde Issa,
 sa tead, mis suggune kurri südda mul on, se ei
 tahha mitte sinno teed armastada, waid ikka
 laia tee peäl läia, mis hukatusse sisse satab.
 Wotta sedda kurja süddant munno seest, ja par-
 randa

randa pääw päwast minno ekstitused, ja te mind
 õige usjo läbbi kolbawaks, et minna omma pato
 to hädda süddamest tunnen, kahhetsen, ja omma
 Onnisreggia Jesusse Kristusse pole kowwaste
 hoian, kes ükspäinis wäggero on minno pato
 hawad parrandama, ja minno ihho ja hinge
 pühhitsema. Tulleta minno mele, et kui se tane
 napawane pääw on lõpnuud, nenda ka minno
 ello päwad peawad otsa sama, ja et sinua juis
 igga ühhega tahhad arro piddada, kuida temma
 siin ilmas on ellanud, ja temma kätte maksta
 sedda möda, kui iggaüks saab teinud, olgo hea
 ehk kurri. Anna mulle sepärrast iggapäwa pühha
 turrest minno hinge eest piddada, et minna woife
 sin tanna ja igga õhto omma wiggadused ja ek
 sitused sulle süddamest ülestunnistada, ja nende
 wasto abbi otsida ja leida. Oh Issand! mae
 nitse mind allati omma pühha Waimo läbbi.
 Anna mulle andeks Jesusse Kristusse minno
 Issand pärrast keif minno ekstitused ja pattud,
 mis on teadarwad ehk teadmatta, misga minna
 sinna wasto ollen ekfinud, ja pühhasta minno
 süddant neist armolikkult. Hoia mind selsinnat
 sel õsel keige patto, kurja ja kahjo eest, ja är
 rata mind homme warra ülles, ei minna ue pä
 waga woifsin ue ello sees kâia, keigest lihha ja
 waimo rojussest pühha Waimo abbi läbbi en
 nast puhtaks tehha, ja sedda pühhitsemist lõppe
 tada Jummalä kartuseses, Kristusse minno õu
 risteggia pärrast, Amen.

Hommiko-Palwe Pühhapäwal.

SH! Keigewäggeram Zummal, ja Zesä, ma
 ja taewa Loja, sinno jure ma tullen, sinno
 ette langen minna põlweli mahha ja tannan sind
 keigest süddamest, -- et sa mind sefsinnatsel õiel om-
 ma armo tibadega olled kaitstud, ja kurja wai-
 mo ja temma seltsi eest armolikkult hoidnud.
 Sepärrast peab minno südda ja su sinno helde
 armo kulumata. Sulle olgo au, kitus ja tanno
 nüüd ja iggaweste. Ma pallun sind ka, et sa
 tahhaksid mind sefsinnatsel päwal ja iggal aial kei-
 ge kurja eest hoida. Sinno holeks anitan min-
 na omma hinge ja ihho, omma ello ja keik, mis
 mul on, ommad mõtted ja sannad. Sunista
 sinna, oh helde Zummal! minno sissetullemisse
 ja wäljaminnemisse. Olgo se pääw mul õigeks
 pühhapäwaks; et ma muud ühtegi ette ei wõt-
 ta, egga te, kuid ükspäinis sedda, mis läbbi
 sinno nimmi saaks pühhitsetud, ja sinno riik
 meie sisse tulleks. Ärra lasse mind mitte üks-
 päinis omma uledega tännapäaw sind tenida.
 Te lahti minno südda, et so sanna woiks sinna
 sisse tungida. Alita, et ma sinno sanna ja jut-
 lust hea melega kulen, meles pean ja omma ello
 se järrele parrandan. Sel essimesel päwal olled
 sinna, Keigewäggeram Zummal, sedda essimest
 walgust lonud, oh! ärra jätta minno süddant
 siis mitte pimmedusse sisse, waid üttele ka nüüd
 omma Keigewäggerama sannaga, et sinno wal-
 gus ka minno süddames peab toukma, et ma
 keigest rummalusfest saaksin peästetud ja kui üks
 wal-

walgusse laps woiksin ellada, JEsusse Kristusse
se tõssise walgusse pärrast, Amen.

Shto = Palwe Pühhapawal.

Sggawenne ja armolinne Jummal, ma kidan
ja tännan sind süddamest, et sa mind tänna
pääw keige kurja ja lahjo eest olled hoidnud.
Sa olled mind omma pühha sannaga rohkeste
söötnud ja minno hinge jahhutanud; sest on min
no südda rõmus, ja minno hing kidad sind sinno
heldusse ja armo pärrast. Ma pallun sind ka
allandikkalt, hoia ja kaitse mind weel eddespiddi
keige hinge ja ihho kurja eest. Anna mulle armas
Jssa, sedda armo, et ma unneske patto ei te, waid,
et keik, mis ma mõtlen ellik nään, pühhas Wai
must woiks tulla. Sesamma Wain wõtko keik
hirno minno süddamest ärra, et ma julgeste JEs
susse Kristusse nimmel magaan, ja homme war
ra rahho ja hea terwissega üllestoufen. Ärrata
mind õigek aial ülles, ja sata mind rõmoga min
no tõ kallale minnema, ja seddasamma sinno
tahtmissse järrele teggema. Ja kui se aeg tulleb,
et ma sest ilmast pean ärraminnema, siis seisa sin
na truiste minno jures omma abbiga, et ma sur
maga nenda wõitlen, et ma sedda ärrawoidan,
JEsusse Kristusse surma wõitlemissse pärrast,
Amen.

Hommiko = Palwe Esmaspawal.

S! mis paljo head olled sinna, armolinne
ja heide Jummal, mulle teinud, et ma rah
ho

ho ja hea terwissega sedda päwa ollen sanud näh-
 ha. Kuida pean minna sind keige sinno heateg-
 gemiste eest tännama? Ei maksa middagi sinno
 ees, mis sinno käest ei tulle; siis läkkita sinna isst
 mulle omma pühha Waimo, et ma temma juhha-
 tamisse ja nou läbbi, sulle tanno annan, ja, mis
 mulle tarwis lähhäb, sinno käest pallun. Wotta
 mind selfinnatsel päwal omma warjo ja kaitse-
 misse alla, et minno hinge ja ihho waenlased üh-
 tegi kurja mulle ei te. Wallitse sinna mind, ar-
 mas Jessa, et ma middagi ei hakka egga löppeta
 ilma sinnota. Annista minno tö ja teggemine.
 Eh hita mind keige pühha kumbede ja wisidega.
 Anna armo, et ma woiksin omma patrude pär-
 rast ärdaste nutta, ühhe ue ja waimolikko ello
 sees ellada, ja pääw päwast Jummalä tarkusse
 sees kaswada. Selfinnatsel päwal olled sa,
 wäggero Jummal, ärralahhutanud sedda wet,
 mis taewa peäl on, kus pilwed on ja linnud len-
 nawad, sest weest, mis ma peäl on. Oh se
 patto wessi on wägga tousnud minno süddames;
 lahuta seäl ammas ka ärra sedda patto wet, et
 mo südda woiks sinno Paradisis sada, ja seäl
 sees uff, armastus ja kannatus kaswada, nen-
 da et pärrast üksik pat mind sinna ei lahuta.
 Sinnust ma pean kinni, siis kule mind ka JEs-
 susse Kristusse pärrast, Amen.

Ohro-Palwe EsmaSpäwal.

SH! iggawenne Jummal, minno keelpeab jär-
 geste sinnaust räkima, ja ütlema: kidetud ol-
 do minno helde Jessa, sest temma teo minno hin-
 gele,

gele, ja ihhule paho head, temma heldus pestab
 iggaweste. Eesamma sinno heldusse parrast
 pallun minna sind: kaitse omma wäega mind ja
 keik, mis ja mulle olled annud. Olle sinna mulle
 issi warjaks, ja olle mulle armolinne, sest so peäle
 lodab minno hing. Minna heidan ennast niid
 JEsusse nimmetel mahha, ja maggan rahhoga; sin
 na agga, oh Israeli kaitsia! ei uutu egga magga.
 Eosta siis omma palle walgust minno peäle, kui
 ma maggan. Minna ollen, armas Jummal,
 ristmisse läbbi sinno armsa Poia JEsusse Kris
 tussega temma surma sisse mahhamaetud; siis
 te mind ka temma ülestoussmisse sarnatseks, et
 ma siis Kristussega ue ello sees ellan, ja keige
 pühhadega surel wümsel ülestoussmisse päwal
 sinno tootud armo- ja au-riigi sisse saan, Amen.

Hommiko - Palwe Teisipäwal.

Armolinne Jummal, ma pöran ennast sinno
 pole, et ma enne sinnoga vägin, enne kui ma
 innimestega hakkän väkima, ja enne kui ma om
 ma tö kalla'e läbbän; enne tännan minna sind
 sinno heateggemiste eest, ja pallun sinno kaeft õn
 nistust, et minno tö ja teggo saaks õnnistud ja
 sinno tahtmisse järrele tehtud. Mu olgo sulle
 kolm-aino Jummalale, sest sinno armo läbbi tou
 sen minna praego ülies; sinno arm on mind sel
 õsel hoidnud, ja on rahhoga mo waese pattuse
 kehha lastnud hingada. Et agga se d möda läi
 nud, ja pääro meile hakkab paisima; siis ärra
 jätta sinna, oh armas JEsus! sa õigusse päilik,
 mind mitte pimedusse, ja süddame söggedusse
 sisse,

sisse, waid hakka nenda minno süddames paist-
ma, et iggaur's saaks nähha, et Siina mo sees
olled. Se päwal olled sa maad lahutanud
merrest ärra, et Ma kuirwaks sanud, ja olled sedda
selsamal päwal pude, roho ja keige sugguste
rohtudega ehhitanud. Minno südda on, parrago
Zammal! weel kui üks wessine so, mis head
wilja ei kanna; siis lahuta sinna, armas
Zammal, minno süddant ka sest patto weest, et
se saaks tahhedaks ja heaks, ja et ma saaks
ühhe pu sarnatseks, mis jõe äres on istunud,
mis omma wilja annab ommal aial, ja kenne
lehhed ei puddenene. Oh Isand! aita ja anna,
mis ma so kääst pallun, Jesusse Kristusse pär-
rast, Amen.

Oheto-palwe Teisipäwal.

Selde Isfa, sinno armo läbbi on se tännane
pääw möda läinud, ja jouan ikka ennam
surma pole. Kidetud olgo sinno kallis nimmi, et
sa mulle aega annad ennast pattust pööreda, ja et
sa mind ep olle äkkitse surma läbbi süit ilmast är-
rakorristanud. Sedda head tahhan minna sinno
pühha Waimo läbbi ikka meles piddada, ja se
pärrast keigest süddamest sind kita. Ma pallun
sind, minno ello armastaja: Anna mulle weel ni
paljo aega, et ma woin patto peäle woimust sada,
ja omma hinge waenlased omma jalge alla talla-
da. Sedda pallun minna sinno kääst keigest süd-
damest; sest minna polle, parrago Zammal! weel
mitte nisuggune, kui mitna kül sinno sanna jär-
rele peaksin olla. Kinnita se nou minno sees.

et hakkas patio wasto sure hõle ja murruga pane
nema, ja püan siud, oh helde Jummal! kätte sada,
et ma teys ilma sinnoia ei ella, waid et sa minno
sees omma armo ja wäega woiksid ellada. Se
asja peäle mõtteldes, heidan ma ennast mahha,
ja pallun siud: Ärra lasse mind mitte sind ärra
unnustada, waid anna armo, et ma omma wodi
heites sind meles pean, ja homme üllesärkades
sinnust hakkas räkima. Siis tean minna tõeste,
et mul ei sünni ühtegi kahjo. Sedda pallun min
na ka JEsusse Kristusse pärrast, Amen.

Hommiško - Palwe Restnädalil.

Oh! sinna suur Jummal, kes sa issi walgus
olled, ja ellad ühhe walgusse sees, kühho üks
ei ei sa, ja süiski ni armolinne olled, et meil waes
tel lubba on, sinno pühha palle ette tulla sind pal
luma; sepärrast tullen minna ka selsinnatsel hom
miško tunnil, ja niikutan omma süddame põlwed
sinno ette, ja tännan sind sinno sure armo eest,
mis sinna mulle keif minno ello aial olled näinud.
Eest sinno armo läbbi ollen minna weel ellus, ja
ollen sedda päwa sanud nähha. Sa olled mind
omma warjo alla wõtnud, truiste mind kaitse
nud, ja omma wäe läbbi keige kurja eest hoidnud
nenda, et ma hea terwissega omma tööd woit
tehha, ja ommad asjad aiada. Minno mele tula
leb, et sa sel päwal sedda päilikko, ku, ja need
tähhed olled lodud. Needsammad tewad truiste
sedda, miispärrast nemmad on lodud. Oh! siis
ärra lasse mind ni melero olla, kui need, kes sest
ei holi, mis meie kühhas on sinno tahtmisse jär
rele

rele tehha. Tulleta ikka sedda mo mele, et sa lass
 sed omma päilikko kurrade ja waggade ülle ülles-
 toustä, ja lassed wihma saddada õigede ja ülle-
 kochtuste peäle, et ma woiksin sinno jälgede sees
 kääia, ja armolinne olla omma liggimesse wasto,
 kui sinna taewane Issa armolinne ollid. Kitku
 siis, helde Issa, minno süddamest ärra keik wih-
 ha, wihkamist, kadde dust ja tiggedust; anna
 mulle üks pehme südda keikide innimeste wasto,
 et ma ka omma waenlastele woiksin head tehha,
 head neile sowida, ja nende eest palluda. Keik
 muud head, mis ial weel sinno käest tulleb pal-
 luda, sedda anna mulle, armas Jummal, roh-
 keste minno Dnisteggia, Jesusse Kristusse
 pärrast, Amen.

Shto = Palwe Käsknädalil.

SH! õige ja pühha Jummal, sa tahhad, et meie
 peame ka õiged ja pühhad olla, nenda kui
 sinno ollid. Ägga minna wõene pat uue pean
 tunnistama, et ma issiennest ei olle egga õige
 egga pühha, ja siiski teed sa mulle pa. w head: sa
 hoiad ja kaitse mind, nenda kui ja tänapawa-
 ge ollid teinud. Sepärrast lida Issandad, min-
 no õing, ja ärra unusta mitte ärra, mis head
 temma sulle on teinud. Helde Jummal! ma pal-
 lund sind, hoi mind pärrast weel nenda, kui sa
 tännine mind ollid hoidnud keige kurja ja kahjo
 eest. Lasse mind ikka ilma liamurreta ja kartus-
 seta rahho sees maggada; ja sinno walgaus ei lah-
 ku minno süddamest, sest sinna, oh Issand! wal-
 gustad keik pimmedust ja sõggedust. Heida armo

minno peäle, ja anna mulle keik pattud andeks; peästa mind minno patto häddast; pesse mind puhtaks minno eksitusst, ja puhhitse mind läbbi ja läbbi. Isand, kule minno heält, kui ma õse sinno pole huan, ja wõtta mind kuulda kui mo südda sind otsib. Ärra wõtta omma lät mitte minnuust ärra, ja ärra jätta mind mitte mahha; sest ma lodan sinno peäle. Kinnita sedda lotust ka minno sees Jesusse Kristusse pärrast, Amen.

Hommiko = Palwe Neljapäwal.

Selde ja armolinne Jummal, kes sa meile head tehhes ärra ei wässi, waid keikile head teed, ni hästi neile, kes sind kartwad, kui ka neile, kes on tänamatta; minno kohhus on selfinnatset hommiko tunnil sind tännada, sest sinno arm kes tab iggawest, ja sinna ep olle mitte waatnud minno pattude peäle, ja ep olle nende pärrast mind mitte nuhelnud; waid sa olled mind omma tibatoga katnud, et mulle ühtegi kahjo ei olle sündinud, ja et ma sedda päwa jälle ollen sanud nähha. Anna arms, et ma sedda päwa ei pruugi pattuks; waid sinno auuks ja minno hinge õnnistusst. Hoia mind sel päwal ja iggal ajal ebba usso wiiside ja kombede eest, et ma mu asja peäle ei loda; kui üks päinis sinno peäle. Sa olled käsknud, et ma omma palle hiigi sees omma leiba pean söma, ja seks olled sa kuus päwa seadnud, et meie nende sees omma tööd peame teggema. Anna omma arms, et ma keikuggust tööd, mis ial ette tulleb, julgeste ja rõmoga ärrateen, ja sinno käest õnne ja õnnistust pallun. Õnnista ka, armolinne

ne Jummal, keik, mis ma ette wottan, ja ärra lasse mind mitte omma hinge tööd ärra-unnus-tada; waid et ma tööd tehhes sinno peäle mötlen, ja ommas süddames sinno pole õhkan. Onnista keik, mis sinna mulle olled annud; ja nenda kui sa sel päwal olled lonud need liinud taewa al, ja kallad merre sees, ja olled murret meie eest piddanud, enne kui meie weel ollime lodud, et meie neist piddime toidust sama; nenda pea nüüdke weel murret meie eest, ja lasse liinud taewa al, ja kallad keige wette sees siggida. Keige-ennamiste agga taida mo südda usso, armastusse, kannatusse ja pühha kumbedega, et ihho ja hing saaks üllespetud. Te sedda armolinne Jummal, Jeesusse Kristusse pärrast, Amen.

Ohro = Palwe Neljapäwal.

Helde taewane Jessa, minna tannan sind süddame ja suga, et sa päwa ja õöd lonud, ja olled sedda päwa seadnud, et meie omma tööd peame teggema, ja sedda õöd, et meie same hingada. Ridetud olgo sinno kallis nimmi, et ma tannapäaw sinno armo läbbi ollen joudnud omma tööd teha, ja olled keik kurja ja kahjo minust ärrakeelnud. Anna nüüd, armolinne Jummal, et mo wässinud ihho sel õsel nenda saaks hingada, et ühtegi kartus, hädda, egga willetsus mind ülles ei ärrata. Sinna, oh Jessa! wotta mind wasto ommaks lapses, et ma julgen omma Pea sinno süllesse paäna. Saks ehbita mind õige usso, tõssise armastusse ja pühha kannatussega, et minno südda kindlaste sinno isfalikke

armastamispeale woiks lota. Lasse siis ka sinno pühhad Inglise oia minno ja minno honet te ümber, et kurrat se mdiraja loukoer ossa min must ei sa. Heia meid tulle-kahjo ja wargade eest. Wimaks olle sinna, oh! armas Jeesus, mulle ossa, siis uinun minna rdomsaste maggama. Amen, se sündko nenda, Amen.

Hommiko - Palwe KedeL.

Oh! Keigewäggewam Jummal, Ma ja taewa Eoja, ma tullen praego sinno pühha palle ette ja tannan sind keige se hea eest, mis sa mulle minno ello aial olled teinud. Sa olled mulle ihho ja hinge annud, ja tannine hoidnud. Ma ollen sinno hofeks olnud, ja sa olled murred kōnnud, et mo hing, mis patto läbbi olli ärrarikkutud, ja piddi hukka minnema, pattust sai peästetud ja piddi neste sündima. Sa olled sel päwal sedda esimest innimest lonud, ja jummalikko wiwide ja kōmbedega ehhitanud. Oh! armas Jummal, wata müüd minno peale, mis üggune ma ollen; kelle sarnane ollen minna müüd? Parrago Jummal! kurrati näggo näikse mul ja keikil innimestel ollewad. Parranda siis sedda mis on ärrarikkutud. Ge's olled sinna jo omma ainust Poega Jeesust Kristust ilmale läkitanud, et temma piddi meie sarnatseks sama, ja meie pattud risti peale kōndma, et meie piddime jälle temma sarnatseks, õigeks ja pühhaks sama, ja et Jummalala näggo meie sees saaks jälle üllesehhitatud. Uita, et ma olin abbi omma õnnisteggia Jeesuse kōest, kes sei päwal risti on lödud, ja temma peale õige usso
fees

sees watan, ja hakkas sedda patto wiikama, mis minno õnnisteggiat on risti peäle saatnud. Uita siis ka, armas Jummal, et ma omma lihhalikkud himnud risti lõõn, ja ühtlase omma Kristussega furren, et ma temmaga jälle woin üllestousta, ja äbbe ue ja wagga ello sees ellada, ja nenda ennam ja ennam sinno sarnatseis sada. Seeb se on, mis ma teigest süddamest sinno läest pallun, wotta minno palwed kuulda Jeesuse Kristusse tannatamisse ja surma pärrast, Amen.

Ohjo = Palwe Redel.

Oh! helde Jeesand Jummal, minno südda, meel ja keel hakkab praego sind tannama: sest sa olled kui se armo hallikas tannapäärw rohkeste omma armo minno peäle lastnud tulla. Olleksid keit minno liikmed keled, siiski ei jouaks nemmad keit sinno heateggemissed üllesträkida. Sinno arm on se, et ma weel ellus ollen; sa olled mo hinge hoidnud hukatusse ja mo ihho pahha haigusse eest; paljo kurja olled sa minnult ärrakä nud, ja olled mind rohkeste õnnistanud. Ole siis, armas Jummal, nisuggune weel minno wasto, kui sa tannini olled olnud. Wotta omma hoietis mind, ja keit, mis mul on, ja katta mind omma ribadega, et ma rahhoga maggan, ja homine warra ue rammoga üllestousten, ja omma tööd sinno auuks hakkan ja lõppetan. Ja kui minno wiimne ello tund tulleb, siis kiimta mind, et ma kindla ussoga Jeesuse Kristusse peäle lotes, siit ärralähhan, ja iggaweste õnsaks saan, Amen.

Hommiõ = Palwe Laupáwal.

Sõ pühha Jummal! helde Issa, minno eesti
 menne tõ peab se ollema, et minna sind pidan
 ja tannan; sest üpris suur ja hea on se, mis sa mulle
 le olled teinud. Minna ep olle wäärt neid heateg
 gemissi, mis sa mulle teed iggapääw. Paljo head
 olled sa minno ihhule teinud, agga paljo ennam
 mo hingele: Sest sa olled mind risti-rahwa seas
 lassnud sündida, kus ma sinno saana tahtmist
 saan õppida, et ma woiksin ommast pattust peä
 sedita ja iggaweste õnsaks sada. Minna lähhan
 nüüd ta omma tõle ja wõttan sedda ette, mis sa
 isit mind olled lassnud teha. Õnnista siis min
 no tõ ja teggeminne; õnnista minno wäljaminn
 neminne, et ühtegi willestust egga äppardust mulle
 ei sunni; õnnista minno sissetalleminne, et ma
 nenda omma lotta taggasi tullen, et ma wäljas
 ühtegi patto ei olle teinud. Sel päwal olled sa,
 taewa ja Ma Lõja hinjanud, ja omma kätte tõ
 peäle waatnud, ja wata! Keik olli wägga hea.
 Mis pean minna waene ütlemä, kui ma watan
 ja mõtlen keige se peäle; mis ma sel nädalil ol
 len teinud? Ei ma tohhi ommad pattud ärrasala
 lata; minna tunnistan, et minno tõ ja teggo ei
 kolba; sepärrast pallun minna: Heida arms
 minno peäle, ja anna mulle keik minno pattud
 andeks: Kinnita mind omma pühha Waimo
 läbbi, et ma parreminne ennast woin tulleswal
 nädalil patto eest hoida. Ärra tüddi ka mitte
 ärra mulle head teggemast, waid sinno beldus ja
 arm olgo minno peäl iggaweste JEsusse Kris
 tusse pärrast, Amen.

Ohro - Palwe Laupäwal.

S! sa iggawenne Jummal, üks näddal on ta
 sinno armo läbbi rahho ja hea terwissega
 möda lainud. Sinna suur Jummal olled sedda
 head mulle teinud. Tubba ma olleksin ammogi
 huppa lainud, kui sinna ep olleks mind kaitnud.
 Sepärrast tannan minna sind keigest süddamest,
 ja pallun sind allandikkult; Hoi mind keige häd-
 da ja willetsusse eest. Sa olled tru, sepärrast lo-
 dab mo südda sinno peäle, sesamma lotussega hei-
 dan minna ennast mahha. Sinna agga, oh helde
 Issa! tulle mo süddamesse, ja te ennesele siina
 asset. Ehhita minno südda usso, armastusse ja
 kannatussega, ja ärra lasse mind yhtegi möttelda,
 räkida ehk tehha, kuid ükspäinis sedda, mis so
 pühha Waim wöttab minno sees tehha. Anua
 armo, et ma hakkän ma ilma ärrapölgama, ja
 taewa järrele iggatsema, ja kui se tund liggi saab,
 et sa, oh armas Jummal! mind siina taewa tah-
 had sata, siis olgo so pühha Waim minno sees,
 et kui ma teys ei woi räkida, temma siiski minno
 sees löpmatta woiks öhkada, ja nenda sinno püh-
 ha palle ette tulla. Kule minno palwe, armas
 Jummal, JEsusse Kristusse pärrast, Amen.

Üks Täanno - Palwe

Meie Issanda JEsusse Kristusse
 Innimesseksamisse ja Sündi-
 misse pärrast.

S sa helde armolinne Jummalala Poeg JEsus
 Kristus, sa öige innimeste armastaja! au-
 litus,

Titus ja tänno olgo sulle sinno sure heldusse pä-
 rast, et sa meie lihvast ja werrest olked ossa wõ-
 nud, meie wennaks saanud, ja meid keik ni wä-
 ga auustanud, et meie sinno läbbi Jummalala-
 lapsiks ja suggulafiks olleme saanud. Sa suur
 Punningas, keikide issandatte Issand, sa keiges
 kõrgem, wäggeram ja rikkam Issand, kuida
 olled sinna meie waese, alwa ja nõdra lihha ja
 werrega ennast kihlanud? Kuida olled sinna
 meid isse Jummalala au ja nou sisse üllendanud,
 et sinna, kui tõssine inimenne, selle kolm-aino
 Jummalala sees nüüd olled ja ellad? Inimenne
 on patto läbbi koggoniste ärrarikkutud, wata,
 kui wägga on temma nüüd sinno sees pühhitse-
 tud ja puhtaks tehtud! temma olli ärranetud;
 wata, kui ta sinno sees on õnnistatud! Sa olled
 nisugguse inimesses ihho ja hinge ennesele wõ-
 nud kui meil on, et sa meid ihho ja hinge po-
 lest piddid terweks teggema. Anna armo, et
 minna nüüd mo hinge, ihho ja selle liikmed,
 mis sinna ni wägga ennese sees olled auustanud,
 pattudega mitte ei rojasta egga teota, waid et
 sinna minno sees, ja minna dige usso läbbi sin-
 no sees woiksin pühhaste ellada. Sa õnnista-
 tud neitsi Poeg! Sa Issanda õnnistatud!
 Selle sees keik rahwast Ma peäl õnnistakse,
 meie ollime Jummalast ärralahhutud; ennä!
 Kuida meie sinno sees ni kindlaste Jummalaga
 olleme ühte saanud! meie ollime kurratist teotud;
 ennä! kui wägga nüüd sinno sees auustud!
 meie ollime Jummalala wiha al; ennä! kui
 wägga nüüd sinno sees armastud.

Oh! kuida woib Jummal nüüd meie wästo
 wiha piddada? Kuida woib ta meie waerlane
 olla? Kuida woib ta meid rikkuda, kes meie lem-
 ma lihha ja werri olleme? ütski ei olle ial omma
 ennese lihha wihkamud. Otse kui sinna, ari nas
 Jesus, nüüd tõssine Jummal ja tõssine inimene
 ne iggaweste jään, uenda on Jummal sinno in-
 nimesseksamisese läbbi meile linnitanud iggawest
 sõbrust, iggawest armo, iggawest leppitamist, ig-
 gawest laste õigust, iggawest rahho Jummalale ja
 innimeste wahhel, et meie sinno suguwõssa olle-
 me, ja kui sinno ommaksed ja wenuad sinnega
 woime ellada iggaweste. Oh mo kallis Jesus!
 sinna olled selge arm, heldus, rõõm. Sinna
 olled se õige walgus, mis meid walgustab; sinna
 olled se õige te, mis Issa pole juhatab; Sinna
 olled se iggawenne tõdde, mis meid õppetab; sin-
 na olled se iggawenne ello, mis meid ellawaks teeb;
 Sinna olled se iggawenne arm, mis läbbi Jum-
 mal omma armo annettega meile tulleb; Sinna
 olled se iggawenne õigus omma lunnastamisese
 läbbi, mis meid õnsaks teeb. Sinna olled se igga-
 wenne surem Preester, kes meid õnnistab, meie
 eest pallub, ja kes iskiennast täieks lunnastamisese
 hinnaks meie pattude parrast on annud. Sinno
 ello on innimeste walgus. Neude rõmustamis-
 seks olled sa taewast mahha tulnud; Sa olled
 innimesseks sanud, et innimesed woiksid Jum-
 mala lapsiks sada. Oh! kui armas olled sinna
 minno süddames? Mis illus on so näggo; mis
 armsad on sinno wiisid ja kõmbed? Mis lahked
 on sinno kõnned, sa keigeilusam innimeste seast?
 Oh! minno sõbber, tulle mo süddamesse; mo
 wend!

wend! ärrä põlga mind; minno armastaja!
 ärrä taggane minnust; mo peigmees! wõtta
 mind wasto helde su andmissesega; mo süddame
 rõõm! ühhenda ennast minnoga, kinnita minno
 usko, et sinna tõeste ja täieste omma Jumma-
 likko werrega mind olled ärralunnastanud, ja et
 sa omma iunimesseksamisse läbbi minno wen-
 naks sanud, kellel halle meel minnoga on keige
 minno hädda pärrast, ja kelle jure minna keige
 waewa sees julgeste woin tulla ja kowwaste abbi
 otsida. Keige-ennamiste tulleta mo mele, et sa
 minno lihha ja werre isstennese sees ülle keikide
 taewaste, ülle keige Juglide, jummalikke au-
 sisse olled tõstnud, et minna keik tähja illo siin-
 ma-ilmas pean ärrapõlgama, ja õige usko läbbi
 jo siin, taewas ellama ja sedda au takkanoudma,
 mis sinno sees minno iggawesses rõmukš mulle
 on antud ja walmistatud.

Oh wõtta armas JEsuke!
 So sängiks minno süddame.
 Oh wõtta temmas hingada,
 Et minna sind ei unnista,
 Amen.

Üks Tänno - Palwe

JEsusse Kristusse kibbeda
 kannatamisse pärrast, misga temma
 meid Jummalaga leppitanud.

Oh! JEsus Kristus, sa ilma süta Jummalala-
 tal, kes sinna ma-ilma pattud olled ärra-
 tannud! ma tannan sind süddamest sinno kibbeda
 lau-

Kanatamisese ja surma eest, kui keige ma ilma
 hädda, se on keikide inimeste kurbus, ahhas-
 tus, wallo, kartus ja wärrisemminne sinno peäle
 tulnud ja sinno hing kurwaks sanud surmani.
 Kes woib sinno hinge ahhastust ärramoista ja
 üllesrälida? Oh! sedda hinge hädda! oh sedda
 süddame wallo! oh sedda waimo jällestust! oh
 sedda surma woitlemist! oh sedda werrist higgi!
 mis tännalikko süddamega pean minna sind was-
 towõtma? Oh Issand! sa olled tõeste keikide
 eest surma maitsnud, se eest tannan ma sind, sa
 te südda. Ma tannan sind sinno allandlikko
 palwe eest, kui sinna aedas omma palle peäl
 Jummalat kumardanud, ja issiennast minno
 assemel Jummalale ohwriks annud. Minna
 tannan sind sinno koidikkude eest, misga sinna
 kui kurjateggia kinniseutud olnud, et sa mind
 neist iggawesse surma paelust tahtsid lahti peasta.
 Minna tannan sind sinno harwade pärrast, kui
 sind minno patto pärrast piitsaga lödi, minna
 tannan sind sinno sure aliandusse ja tassase mele
 pärrast, misga sinna minno kõrdust, au-ahust,
 wihha ja tiggedust olled maksnud ja ärratasu-
 nud. Ma tannan sind, et sa omma risti surma
 läbbi sest wiimsest ja hirmsast Jummalale koltust
 mind olled ärrapeastnud. Ma tannan sind sinno
 kibbowitsa kroni pärrast, mis sa minno heaks
 tannud, et sa iggawesse au-kroninga mind woit-
 sid ehhitada. Ma tannan sind, et sa kui üks
 ärranetud, taewa, ja Ma wahhel risti peäl olled
 ponud, ja mind se läbbi sest iggawesest need-
 missest ärralunnastanud. Oh sa pühha ihho!
 oh sa helde südda! oh sa kallis Pea! oh sa
 illus

illus palle! oh teie selged filmikesked! oh teie õn-
nistud käd! oh teie kassinad kõrvad! oh teie
kaunid jallad! kuidas ollete teie keikpiddi minno
pattro parrast waewatud? Oh Jummal! kui suur
on sinno wiha pattro peäle, et sa omma ainos
sündinud Poia peäle ei olle mitte armo heitnud?
Oh Jeesus! kui suur on sinno arm minno wasto,
et sa seest-ja walgaspiddi sedda ilmaräkimatta
piirgo wallo ni kannatlikko süddamega kannata-
tud, et minna ei piddand sedda iggawest surma
näha sama iggaweste.

Minna tännan sind, et sa risti peäl sinno om-
ma waenlaste ja ka minno eest, kelle pattud sind
risti peäle saatnud, olled pallunud ja ütteinud:
Jessa, anna neile andeks, sest neimad ei tea, mis
neimad tewad.

Ma tännan sind se saana eest, mis sa Joane
nes sele olled räginnud: Wata! se on sinno emma.
Kül sa wõttad ka minno eest marret piddada ja
minno kurbdusse sees mind rõmustada.

Ma tännan sind ka nende rõõmsade sannade
parrast: Täna pead sa minnoga Paradisis ol-
lema. Ma pallun sind, mõtle ka minno peäle
ommas rügis, ja wiimse hädda sees te mulle pa-
radisi üks lahti, et ma täie lotussega rõõmsaste
süt woin ärralahkuda.

Ma tännan ka süddamest se sure hinge hädda
parrast, mis sees sinna olled küssendanud: Min-
no Jummal! minno Jummal! miks sa olled
mind mahhajätnud? Kinnita se läbbi minno
usko, et sa mind surma häddas nüüd ei tahha
mitte mahhajätta, waid et sa kui minno Jeesus
ja

ja minno Jummal tahhad teigest häddast mind
lahi peasta, ja mind õnsaks tehha.

Ma tännan sind so janno pärrast, et sa ütles
nüd: Mul on janno. Olgo sulle ka janno min
no hinge õnne järrele, ja kustuta minno janno
se ello-weega, mis keeb iggawesse ello sisse.

Halleluja! Kitus ja tänno olgo ka sulle se rõõm
sa sanna eest; Se on lõppetud! sest nüüd olled sa
ka wiimse tinga Jummalala kohto ees minno ärra-
lunnastamisefeks maksnud, ja minno õnnistusese
õtsus on sinno käes. Sepärrast tännan minna
ka wiimaks sind so wiimse sanna eest: Issa, sin
no kätte annan minna omma walmo! Sest sin
no surm on mind Jummalaga leppitanud ja min
no surma ärraneelnud, et ma ka omma waino
sinno ja minno taewase Issa kätte woin anda, ja
temma armo sees hingada iggaweste. Sedda
suggust täielikko lunnastamisese hindu olled sa, taes
wane Issa, minno iggawessefeks lunnastamisefeks
wastawõtnud, et sa ei tahha minnoga kohtusse
minna, waid omna hallastusse rikkust pattude
andeks-andmisese läbbi üllesnäidata. Sinno Poia
Jesusse kallis surm toob mulle nüüd õigust, kulu-
tab Jummalikko rahho, ja annab hingele rõmo,
et ma hea melega woin teif pattused himmud
surretada, ja minno Jesusse auuks waggadusse
ja õnnistusese sees ellada ilma lõpmatta.

Sest nüüd olgo taewas tänno Issale!

Kes meid sures waewas aitnud heldesse,

Kitus olgo järgest Jesussele ka.

Pühha Waim! sind kõrgest kiitko ilma-ma.

Issand, heida armo meie peäle, Amen.

Tänno

Tänno = Palwe

Jesusse Kristusse Jummal
 Poia röömsa üllestousmisse parrast.

Oh! sa teigewäggewam, patto, kurrati, surma
 ja põrgo ärrawoitja, JEsus Kristus! minna
 tännan sind süddamest sinno röömsa üllestous-
 misse parrast, mis läbbi sinna surma kääst woi-
 must ärrawõtnud ja huffaminnematta ello wale-
 gusse ette tonud. Sinno kääs on nüüd surma ja
 põrgo wotmed. Sa olled surnud olnud, ja wata,
 nüüd ellad sinna iggawessest iggaweste. Surm-
 kus on nüüd sinno odda? Põrgo = haud, kus on
 sinno woimus? Kitus ja tänno olgo sulle, kes
 sinna sedda woimust nende peäle meile olled saats-
 nud. Separrast on minno südda rõmus, sest
 nüüd festab mo au iggaweste. Saewane Jssä
 ei olle sind mitte surma sisse jätnud, waid ürris-
 kesse aia parrast ülesärratanud ja iggawesse auga
 kui kroniga minno heaks sind ehhitatud. Minna
 ollen nüüd tõeste sinnoga ülesärratud, ja sinno
 sees üllestousnud, ei ma ue ello sees pean kääma.
 Sinna olled isfi tõeste se üllestousminne ja ello,
 kes sinno sisse ussub, ei lähkä se surrema, et ta
 kül surreb. Sinna olled nende usklikkude ello, ja
 ei surre mitte, separrast ei woi ka neimad omma
 ello mitte ärrakautada. Oh minno Jssand!
 kuida olled sinna sure auga ommast hauast ülle-
 tousnud, nenda et Ma wärrisenud, ja sinno waent-
 lased kohlunud ja suurt hirno tunnud. Agga
 omma sõbradele, neile patto kahhetsewa Jüngrita-
 tele, olled sa ennast heldeste näitnud, ja Mariate
 üttele

üttelnud: Minne ja ütle minno wendadeie: Minna lähän ülles minno ja teie Josa, minno ja teie Jummalaga jura. Oh! kui rõõmsaste olled sa parrast issi nende jure tulnud, ja sedda rahho Jummalaga neile kulutanud. Sa olled nendega sõnud ja jonud nende usso kinnitusseks, et sa tõeste ellad, ja olled nende süddamed taewa rõmoga jahutanud. Oh sa helde, armolinne, rõmus ja ellaw rahho saatja! tulle ka minno süddamesse ja rõmusta minno waese hinge. Kulluta mulle ka, et sa Jummalaga armo, pattude andeksandmist, õigust, rõimust, rahho, iggawest rõmo ja ello omma üllestousmisse läbbi minnule olled saatnud, ja patto, surma, kurratit ja iggawest hukkatust ärratõitnud, ja minno heaks kautanud. Niid anna armo, et ma süddamelikto pattustpõõrmisse läbbi ka waimolikkul kombel pattusest ellust üllestousen, ja sinno auuks eddespidi ühhe we ja wagga ello sees wõiksin ellada. Touse sinna minno sees üles, rikku kurrati teud minno süddames ärra, ja wallitse omma Waimoga seal sees kui minno hinge Kunningas. Kui niid selle Waim, kes sind surnust on üllesärratanud, minno sees elab, siis wõttab sesamma Waim, kes sind, minno JEsust, surnust on üllesärratanud, ka minno surnud kehha haudas ellawaks tehha, se parrast et ta seal sees kui omma hone sees siin on ellanud. Siin on meie ello warjule pandud sinno sees, agga seal sawad meie ihhud sinno ärrafellest tud ihho sarnatseks sama, ja meie peame sinno ga au sees arwalikkuks sama ja jama iggaweste.

Oh armas Isand, JESUS KRIST!
 Sa tausid surmast ülles,
 Meid peästa surinast kurratist;
 Meid hoia ommas sülles:
 Oh aita omma Waimoga
 Meid keit uut ello algada,
 Mis sinna meile saatsid, Amen.

Üks Tänno, Palwo

Meie Isanda JESUSse KRISTUSse
 rõõmsa taewaminnemisse pärrast.

SH! sa teigewäggeram ja iggawenne ello
 Würst, JESUS KRISTUS, kes sa omma
 rõõmsa taewaminnemisse läbbi Jummalala au
 parrema käele olled istnud, ja omma waenlased,
 patto, surma, kurratit, ma- ilma ja iggawest
 pörge omma jalgade alluseks järjeks pannud.
 Kuid i pean minna seddasuggust woimust ja wal-
 litsust hästi kül kiitma ja tännama? Sa olled
 meie pattude puhhastamist issiennese läbbi teinud,
 ja pärrast üllemaks samud kui keit Inglid taewas.
 Gest sinno taewane Issa on sind pannud istma
 omma parrama käele taewas teige Würsti, wal-
 la, ja woimusse, ja wäe, ja wallitsusse, ja keit
 ille nimme, mis nimmetakse mitte ükspäimis sese
 sinratses, waid ka tullesas ilmas, ja temma on
 keit sinno jalgade alla pannud ja on sind pan-
 nud Peaks koggodussele; et sa issiennesega keit
 piddid täitma. Müüd olled sa meie Pea, ja meie
 sinno

sinno liifmed, olleme jo sinnoga ja sinno sees taewaste asjade sekka seãtud. Niid tahhad sa ommad liifmed ello, walgusse, woimusse, rahho ja rdmoga tãita. Sa olled meie iggawenne surem Preester, ja tahhad meid omma pũhha Waimoga woida. Niid woid sa nende palwed tuulda, ja neid õnsaks tehha, kes sinno nimme appi hũudwad, ja sinno peale lootwad. Et sinna niid, kui meie Pea, taewas ellad, siis tomad sa ommal aial meid, so liifmed, ennese jãrrele, et meie seãl olleme, kus sinna olled, ja sinno au nahha same. Se peale lodame meie, ja sesinõnatsse lotusse jãrrele peab meie ellaminne jo siin taewas ollema; sest kus meie warra on, seãl peab ta meie sũdda ollema, et meie sedda takkanõuame, mis õllewel on, ja ei mitte sedda, mis Ma peãl on. Tomma meie sũddamed ennese pole, siis meie palwega jooõseme sinno jãrrele. Anna meie le pũhha himmude tiwad, siis meie jãrestikõ õhõlamistega usso lãbbi lenname sinno pole. Oh! millal tullen ma siina, et ma sinno valle saan nahha? millal saan ma omma taewaminnemist piddama minno ja sinno Jõsa, minno ja sinno Summala jure? Tulle, Jõsand JEsus, ja wotta mind ennese jure. Jah! Amen.

Oh JEsuse, so jãrrele
 Meid tomma wãggewaste,
 Meid pũhhaõs te, et ellame
 Kui õnsad iggaweste,
 Amen.

Tanno = Palwe

Se kalli pühha Waimo eest,
mis Kristus meile saatnud.

Oh minno kallis Issand Iesus! kuida woin
minna sind kül tännada se sure jummalikto
ja kalli anni pärrast, mis sinna meile olled tosta-
nud ja ütelnud: minna tahhan omma Wai-
mo wäljawallada keige lihha peäle, et
nemmad peawad kossuma kui rohhi jõe
äres. Jahhuta minno ärrakuinud südda omma
Waimo kui ello-weega, et ma woiksin head wilja
sulle kanda. Oh! walgusta, sojenda ja süta minno
südda õiges uskus, armastamisses, palwes ja
Jummala kitusses, et so Waimo annid minno
sees woiksid põlleda ja paistada. Oh pühha
Waim! sa kallis Jummala tulloke, walgusta
meid. Oh sa ello wesfi! jahhuta meid. Oh sa
Jummala hing! te meid ellawaks. Oh sa pühha
Jummala sörm! kirjota omma kässo-sanna meie
süddame sisse. Oh sa wäggi üllewel kõrges! lino-
nita meid meie nõdrusse sees. Oh sa taewane
rõmo-õlli! rõmusta meid meie kurbdusse sees;
sa soe wihmoke! kosfuta meie ärranärtstid süd-
damed. Oh Iesus! walla meie peäle rohkeste
sedda õige palwe Waimo, kes meie eest ja meie
sees pallub ilmaräkimatta õhtamistega, ja kes
meie wainoga tunnistab, et meie Jummala
lapsed olleme. Lasse tedda meie sees allati õhta-
da: Abba, aita armas taewane Issa! et meie
sest palwest woikfime tunda, et so Waim meie
sees ellab. Temma olgo meie sees üks tarkusse,
hea

hea nou ja Jummalala kartusse Waim. Ta tehko
 meie süddamed selle kolm-aino Jummalala hõnõks.
 Ta sunnitago meid ue sündimisse läbbi ueks lo-
 maks JEsusse Kristusse sees. Oh sa iggawens-
 ne Waim! põra meie süddamed sestinnatsest il-
 malikkust ellust ärra iggawesse ello pole. Ehhita
 meie sees Jummalala riki ülles, mis on õigus,
 rahho ja rõõm pühha Waimo sees. Meie JEs-
 sanda JEsusse tootust möda õppeta, juhata, kin-
 nita, jahhuta meid ja te meid ellawaks; olle
 meie eestkostja, abbimees, nou-andja, wäggi,
 meie hinge walgus ja rõõm keige kurbdusse sees.
 Olle meie waimo wäggi, et meie need libhalikkud
 himmud ennese sees woikfime lämmatada, et sinno
 hea Waimo woisid ja kõmbed agga meie sees woik-
 sid kossuda ja kaswada. Oh meie ainus hinge
 rõõm! hoia meid, et meie sind pattudega ei kur-
 wasta ehl ennesest ärra ei aia, waid ja meie
 süddamesse, ja ella meie hinge sees sestinnatse ja
 tullera ello sees. Sinna au Waim, hinga
 meie peäle, ja anna meile Jummalala au nähha
 siin uskus ja waimus ja seäl iggawesses ellus.

Oh Jsa, helde jaggaja!

Oh! kule palwoed armoga,

Ja sedda annet anna:

So waimo meile läkkita,

Siin temma läbbi juhata,

Ja taewasse meid kaäna,

Amen.

Patto tunnistusse Palwed,
 mis sees meie omniad pattud Jummalale er-
 tunnistame, andeks andmist
 ja ello parrandamist Jummalale täest
 pallume.

SH! sa suur Jummal, minno Loja ja õnnis-
 teggia, ma kaeban ja tunnistan sinno ette,
 et ma kül sinno sarnatseks ja so kumbede järrele
 ollen lodud, agga et ma, parrago Jummal! sed-
 da õune ollen ärrakautanud ja kurrati sarnatseks
 sanud, ja mo kurri südda armastab selle kurja
 waimo wiisid, kumbed ja joned. Minna wihtan
 sedda, mis sa, armolinne Jummal, mind käsüd,
 ja püan sedda hea melega tehha, mis mo hinge
 waenlased tahtwad, et ma omma hinge hukatus-
 seks pean teggema. Mi suur on mo patto hädda
 ja kurjus. Ey olle mul digust, egga pühhitsust;
 ussust minna ei tea, armastus on mo süddames
 ärrakustnud. Gest ollen minna hirmsaks ja rop-
 püks sanud sinno pühha silma ees. Agga, seeb se
 keigepahhem weel on, et ma diete ei tunne, kui
 suur minno patto hädda ja kurjus on. Ma ollen
 holeta olnud ja ei mõttelnud se peäle, mil wiisil
 ma saaksin sinnoga ärraleppida, ja mo pattust
 peästetud. Mo südda on kowwa ja ei kardä sinno
 wiikka, ja ei mõtle diete sinno heateggemiste peäle.
 Hallasta sinna, oh tru Jummal mo sure sõgge-
 dusse ja hädda pärrast minno peäle. Sinno püh-
 ha Waim peksko ruskaks mo süddand, et ma õp-
 pilsin tundma omniad pattud, neid süddamest
 kahhetsema ja nutma. Kisse mind wäggise kurr-
 rati rigist; anna mulle JEsusse Kristusse pärrast
 mo

mo pattud andeks; pesse mind omma Poia werrega puhtaks; tinnita mind, et ma kurrati ja patto wasto pannen, ja neid wihtan. Oh! mo helde Issa, heida armo minno peäle, ja wotta mind armolikkust jälle ommas lapses wasto. Oh! minna kül ollen sind ärraunnustanud ja mahhajätanud, siisli ärra unnusta mind mitte ärra, ja ärra jätta mind mitte mahha; ärra wata teys minno pattude peäle, waid wata Jesusse Kristusse kannatamise ja surma peäle, ja selle pärrast kule mo palwe, Amen.

Üks reine Palwe.

D pühha ja helde Jesand Jummal! minna tunnistan sinno ette, et ma ep olle mitte üks päinis patto sees sündinud ja ilmale tulnud, waid ka omma ristmisse seadust mitmesuggusel wiisil ülleastnud ja mahhajätanud, fest et ma süddame likkus kartusses ja armastusses sinno ees ep olle ellanud. Ma ollen saggedaste ennam omma kurja ja pattuse tahtmisse järrele silma, himmo, lihha, himmo ja kõrge ello sees ellanud, kuid et ma so pühha ja head tahtmist omma hinge õnnistuseks olleksin tähhele pannud, ja omma pattust lihharisti ponud himmo ja ihhaldamisega. Anna mulle armo, et ma omma põhjatumat kurjust ja hinge hädda teigest süddamest õppin tundma ja tahhetsema. Ärra nuhtle mind, omma waest last, mitte omma kange kohto järrele, waid olle mulle armolinne Jesusse Kristusse omma Poia pärrast, ja pühhasta minno südda temma werrega, et ma se läbbi wiiksin sinno melle pärrast olla ja jada iggawest. Sata nüüd ka minno hinge sees übbe

pühha hirmo ja tüddi keige pattuste himnuude,
mõttede, sannade ja tegude wasto, et ma omma
ello sees neid mitte ennam ei armasta, waid Jē
susse Kristusse omma allandikko, armolisse ja
tasfase õnnisteggia jälgede sisse astun, ja temma
järele käin omma ello otsani. Kule mo palwe
selgest armust, Jēsusse Kristusse mo armsa Jē
sanda ja õnnisteggia pärrast, Amen.

Üks Palwe, kui sa tahhad hästi, ja hinge
kaasiks Jēsusse laua jure tulla.

Dh! armas Jēsand Jēsus Kristus, mo hinge
tariane ja õppia, sinna olled ütelnud: min
na ollen se ello leib, kes minnust sööb, sellel ei pea
nälgä ollema, ja kes minno sisse ussub, sellel ei
pea jal janno ollema. Minna tulen so jure, ja
pallun allandikkult, et sa tahhaksid mind walmis
tada õigeks woõdraks seinnatse taewalikko õhto
sõmaia jure, ja mo hinge rõmustada, ja õige
tee peäle juhhatada. Anna mulle armo minno
pattud süddamēst ja tõeste tunda ja kahhetseada,
ja ehbita mind se õige usso pulma-ridega, et min
na se läbbi woiksin nouda, wastowotta ja hoida,
mis sinna omma kannatamisse, surma ja ülles
tõusmisse läbbi mulle olled saatnud, et ma nenda
woiksin õige woõdras so laua jures olla. Anna
minnule üks südda, mis allandik on, ja pea lepa
pib, et ma heal meel andeks annan neile, kes
mind kaetsewad ja wihtawad. Kitku mo südda
me seest reik tiggedusse ja wihta jured, ja istuta
mo hinge sisse armo ja hallastust, et minna reik
innimesed sinno pärrast armastan. Sinna ol
led isse ütelnud: Saigedele lähhab arsti tar
wis

wis ja mitte terwettele. Minna waene ollen
 haige, aita ja te mind terweks hinge polest. Sin-
 na ütled: Tulge minno jure keik, kes zeie ollere
 koormatud ja waewatud; minna tahan teile
 hingamist sata. Oh armas Jummal! ma ollen
 mitme pattoga koormatud, wotta neid minnult
 ärra, ja peasta mind sest patto koormast: ma
 ollen rojane, puhhasta mind: ma ollen pimme,
 walgusta ja te targaks mind: ma ollen waene,
 te minno hinge rikkaks: ma ollen ärrakaddunud,
 otsi mind: ma ollen patto läbbi hukkamoistetud,
 te sinna mind õnsaks. Mo kallis hinge peigmees,
 Jesuke! peasta mind mo ennese tahtmissest ja
 wotta mind omma holeks, sest sinno sees woin
 ma ellada, isseenneses furren minna; sinno sees
 ollen ma õige, isseenneses ollen ma pattune; Tul-
 le sinna mo jure, ja anna minnule omma armo,
 ello, õigust, heldust ja hallastust. Oh! kallis
 Jesuke, mo hing on sunnota surnud, te sedda ella-
 waks, temma on haige, te sedda terweks: mo süd-
 da on paljas keikist häist kumbedest, täida sedda
 õige usso, armastusse, allandusse, pühha hinmu-
 de ja keikide hea kumbedega, et ma woiksin nenda,
 kui sinna tahhad, omma hinge ette murretseda,
 sinno jurest ilma karwalusseta keige pattude
 wasto abbi otsida, ja nenda woiksin iggawest
 sinno jure jada, kui sa olled ütelnud: kes minno
 lihha sööb ja minno werd joob, se jääb minno
 sisse, ja minna temma sisse, ja ma tahan tedda
 üllesärratada wiimisel päwal. Balmista mo
 hinge nenda, armas Issand Jesus Kristus, om-
 ma kalli kannatamisse, surma ja ülestoussimisse
 pärrast, Amen.

Üks teine Palwe.

DH! minno armas kallis Sunnisteegia JESus Kristus, ma tannan sind süddamest, et sinna mind omma kibbeda surma ja kannatamisse läbbi kalliste oled lunnastanud, ja sesinnatse sure armo mällestusfeks ühhe dhto sömaia seadnud. Ärra lasse mind agga torra pärrast ühhe holeta süddamega omma lauale tulla, sest et se, kes omma rummalusse ja holeta patto ello sisse tahhab jada, ei sa kasso sinno lauast, waid sööb ja joob ennesele suremat hullatust. Sepärrast walmista minno süddant, et ma omma patto-hädda ja süddame kurjust woiksin diete tunda, süddamest kahhetse da ja wihkada ja sinno käest abbi ja wägge patto wasto otsida, ja nenda sesinnatse armo sömaia läbbi omma usko kinnitada, sinno ristihä melega ennese peäle wötta iggawäär, ja so tahtmissse järrele ellada, kunni ma sinno au-riski sinnoga pallest pallesse ühte saan. Kule mo waese palwe omma löpmatta armo pärrast, Amen.

Ohkaminne, kui sa JESusse ihho saad.

DH! terre tullemast, armas JESus omma pühha ihhoga! sesamma söötto ja tehko mind ka pühhaks, ja jägo iggaweste minno jure, Amen.

Ellik.

Jssand JESus, sinno pühha ihho kinnitago mind, ja hoidko mind õiges uskus iggawessfeks elluks, Amen.

Ohkaminne, kui sa JESusse werd jood.

DH! terre tullemast, armas JESuse, omma kalliwerega; sinno werri pesto mind puhtaks feigest minno pattust. Ma tannan sind, et sa oled

olled mo jure tulnud; ja niüd iggaweste ka minno
no sisse, Amen.

Ellit:

Issand Jesus, sinno kallis werri kinnitago
mo nödra usko iggawesfeks elluks, Amen.

Üks Täanno, kui sa olled ausaste

Jesusse Laual olnud.

DH! armas Issand Jesus Kristus, ma tännan
sind süddamest, et sinna mind omma kalli ih-
ho ja werrega olled söwtnud ning jostnud. Ma
tännan sind keige sinno armo eest, et sa minno
heaks olled innimesfeks sündinud, mo pattude pär-
rast surma wasto woitelnud ning werd higgista-
nud. Ma tännan sind ka keigest süddamest, et
sinna mo sü pärrast wötsid kannatada keik häd-
da, waewa, ahvastust, hawad, teotust ja naero,
Eibbeda Eibbowitsa kroni ja muud wallo, et sinno
wasto silmi süllitati, et sind risti lödi ja hirmsaste
surmati. Ma tännan sind keige hea eest, mis sinna
mulle se läbbi olled saatnud. Sa olled minno
heaks teinud, mis Jummaia kange käst woistis
ja kästis, ja olled mo patto süüd maksnud, tae-
wase Issaga mind leppitanud ja nenda minnule
saatnud pattude ardeks-andmist, iggawest õigust,
pühha Waimo abbi ja iggawest ello. Keik sedda
head tahhad sa omma kalli dhro: sömaia läbbi
minno mele tulletada. Kuida olleksid sinna ar-
mas Issand Jesus, minnule woinud kallimat
armo panti anda? Anna mulle armo, et ma sed-
da head ial ei unnuستا: sinno pühha ihho ja wer-
ri pühhitsego ja õnnistago mo ihho ja hinge, peäst-
to mind keigest rummalusfeks ja hoidko mind al-
lati

lati keige pattude eest. Armas, helde õnnisteggia, ella sinna mo sees, ja sata wälja mo süddame seest keik kurdad patto kumbed, et minno südda üksipäini sinno hone woiks olla. Sinna kibläd ennast mo hingega, ja tõstad sedda kunninglikuks emmandaks, sepärrast ei sünni mulle mitte ennast pattude ja roppo ello orjaks anda, ja kaduma patto rõmo läbbi sedda suurt au kautada. Ehbita mo hinge waimoliikse ehtega, kange usso, tullise armastusse, põllera lotusse, kalli allandusse, pühha kannatusse, tasfase mele ja süddame liikse palwega, et minna sind üksipäine, armas JEsus, iggatsen, ja sinnoga ühhes ollen, sögo ehk jogo, maggago ehk walwago, ellago ehk surrego minna. Olle minno sees, et ma woiksin sinno sees olla, sinnuft räkida, laulda, ja allati sinno peäle möttelda, õige usso sees süit ilmast ärralahkuda, wiimsel päwal rõmoga ülestousta ja iggawesse rõmo sisse sada, Amen.

Üks Palwe pärrast pühha Shro:so
maega, misga meie ello par
randamist pallume.

Oh! minno kallid õnnisteggia, JEsus Kristus, aita nüüd, et sinno pühha ihho ja werri mulle woiks tulla ja siggida mo ello parrandamisfeks. Sinna, oh armas JEsus! kes sa olled pühha, õige, wagga, helde ja armolinne, tülled mo waese pattuse jure; anna omnia armo, et ma sinno läbbi nüüd ka woiksin sada pühhaks, õigeks, waggaks, ja armolissfeks, et ma ramma ja wäggesaan, nenda ellada, kui sa olled ellanud,
ja

ja et ma kâin sinno jälge sees. Anna mulle üks
 nisuggune südda, mis sind kaadab, üks nisug-
 gune tahtminne, mis sinno tahtmissse järrele on,
 üks hing, kenne sees sulle, oh armolinne Jesuse!
 woiks asfet olla. Anna, et ma sinnuft kinnipes-
 an, et sa mulle ommaks jääd. Oh! mo hinge
 peigmees, aita, et ma sulle nüüd ellan; ella sinna
 minno sees, te omma tõ minno sees. Eh hita
 mo süddame pühha kartusssega, mo hänge tullise
 armastusssega, mo mele ja mõtte tõssise allan-
 dusssega, et ma ma ilma asjad ärrapõlgan, ja
 jummalikke asjade järrel iggatsen, patto wihtan,
 ja õigust armastan. Kitku mo süddame seest är-
 ra ligo peatoidusse murret, lihha-himmo, silma
 himmo ja kõrk ello, sesinnatse ilma lusti ja rõmo,
 ja keik ligajulgusi. Istuta agga minno sissee
 keiksuggused pühhad kõmbed ja joned. Hota
 minno su, et temma wallet ei rãgi; mo filmad,
 et nemmad tühja peale ei wata; mo kõrwad, et
 nemmad ühtegi nurjatumat sanna, egga häm-
 witumaid, ei jõlledaid kõnnefid, egga naljabeit-
 mist ei kule; mo kãed, et nemmad kurja ei te;
 mo jallad, et nemmad patto tee peal ei kõnni;
 ja keik minno liikmed, et nemmad sedda takka
 nõudwad, mis hea on, ja et ma sedda wiisi sinno
 lãbbi, oh helde Jesuse! keigest pattust lahti ja
 iggaweste õnsaks saan, Amen.

Üks Palwe, misga pallutakse, õiget
 ja tõssist Usko.

A Eigewãggewam ja armolinne Jummal, ma
 kãeban ja tunnistan sulle, et minno südda om-
 ma

ma pattuse sündimisse läbbi koggone on ärraril-
 kutud, temma on uskmatu, ilma lotusseta, ja on
 merre laenede sarnane, sest et ta ikka kaksipiddi
 mõtleb. Sest tulleb se, et ma polle sinno pühha
 sanna diete wastowotuud, egga se peäle lootnud.
 Alina, armas Jssä, sedda patto mulle andeks,
 ja ärra nuhtle mind mitte, nenda kui sa olled
 ähwardanud, et need peawad ärranetud ollema,
 kes inimeste ehk mu asja peäle lootwad. Et
 agga inimenne isseennesest ei woi Jummal
 mele parrast olla, siis pallun minna, helde Jssä
 sand, te puhtaks mo südda õige usso läbbi keigest
 kaksipiddimõtiemisest, ebba-ussust ja tühjast lo-
 tussest, et ma mitte inimeste egga ma ilma au-
 ja riklusse peäle ei loda. Süta mo süddames se
 õige usso, et ma sind õppin diete tundma, sinno
 sanna uskma, ja kindla lotusfega wastowõtma
 mis sa olled õmmast armust JEsusse Kristusse
 läbbi tootanud. Ärra põlga mo nõdra usso
 mitte ärra, waid kaswata ja kinnita sedda.
 Ärra murra sedda rõhbutud pillirogo, ja ärra-
 kustuta sedda suitsewat tahti mitte koggone ärra.
 Oh JEsus Kristus! Jummal Poeg, sa keige
 illusam hinge peigmees, kihla ennast usso läbbi
 mo waese hingega. Jä sinna minno sisse, sest
 sa olled usso läbbi minno parrast, ja keik, mis
 sa olled teinud ja kannatanud, tulleb minno
 heaks. Oh pühha Waim! mo õppia ja juhha-
 taja, sada sinna mind Jummalaga jälle ühte
 usso läbbi; põra mind jälle ümber temma pole-
 Jstuta mind JEsusse Kristusse sisse, et ma kui
 üks taewane taim temma sees hakkän kaswama
 ja temmast rammo ja wägge saan. Uenda need
 jummo

Jummalikkud kumbed minno sees, ja te mind usso läbbi ueks lomaks. Arra lasse mind muud ühtegi mõttelda, räkida egga tehha, kuid sedda ütspäinis, mis ussust tulleb. Kinnita mind, et ma usso sees kurrati, ma- ilma ja omma patuse lihha kiusatusse wasto seisan, nenda et ma woimust nende peäle saan, ning sel wisil keelmatta Jumjala rikis ellan, ning õnsaks saan, Amen.

Üks palwe, mis sees meie süddamelikko armastamist Jumjala ning omma liggimesse wasto pallum.

Helde ning armoliine Jummal, oh! kui külm on minno südda, kui tühhi on temma seft jummalikkust armastusseft. Kül ma armastan, parrago Jummal! sedda kurja ma- ilma ja temma kumbed ja wisid. Ei ma armasta isseennast mitte nenda, kui sa olled lästnud, waid omma kurja süddame nou- andmissse järrele. Mi kurjaste olleu ma waene ärrarikkutud, et ma sedda armastan, mis mind hukka satab, agga sind, minno helde Jummal, ei moista ma mitte armastada keif ülle asjade, egga omma liggimesst kui isse ennast. Oh! anna mulle sedda rasket patto andeks, et se hirmus nuhtlus mitte ei tulle minno peäle, mis so fanna sees on kirjotud, et se peab ollema ärranetud, kes JEsust Kristust ei armasta. Tulle siis mulle appi, oh helde Jsa! ja kustuta ärra minno sees keif armastamist, mis sinno läest ei tulle. Arra lasse mind siis mitte armastada sedda ma- ilma egga ühtegi seft, mis seäl sees on. Suta agga mo sees
sedda

fedda pühha armastusse tullokest, et ma sind
 hakkas keigest süddamest ja ülle keige asiade ar-
 mastama, separrast et sa olled keigeilusam, keige-
 parras, ja keigemaggusam, et sa olled armast-
 tusse hallikas, ja heldus, pühhitsus ja õigus-
 isse. Olgo siis minno hing, südda, meel ja
 moistus sinno parrast, et ma ühtegi ei mõtle,
 tunne, moista, tahha egga te, kuid ükspäinis
 fedda, mis sinno tahtmissse ja mele parrast on,
 ja sinno Waim minno sees wottab tehha.
 Lasse mind so armastamisse parrast mahhajät-
 ta fedda, mis so tahtmissse järrele ei olle, nen-
 da et ma hea melega keik hädda ja waewa
 kannatan. So armastamine tommago mind
 ennese jure, et ma sinnoga ühte saan ja igga-
 weste ka ühte jään, et ma järgeste sinno peä-
 le mõtlen, sinnust rāgin ja sinno järrele igga-
 sen. Agga, armas Issa, et ükski ei woi sind
 armastada, kui temma liggimesst ei armasta,
 siis täida ka minno süddant armastusse ja held-
 dussega omma liggimesse wasto, et ma tedda
 armastan kui isseennast. Alita siis, et ma om-
 ma liggimessele head sowin, temma eest pal-
 lun, tedda mainitsen, nomin, rõmustan ja
 teiksuggust head temmale teen, ja ennast hoian,
 et ma temmale ühtegi pahhandust ei anna.
 Arra lasse mind mitte ükspäinis neid armast-
 tada, kes mo head sõbrad on, ja mulle head
 tewad, waid olle mulle armolinne, ja sata
 omma pühha Waimo läbbi fedda meelt, et
 ma neid ka armastan, kes mo waenlased on
 ja mulle kurja tewad. Alita, helde Issa, et ma
 neile hea melega andeks annan, nende eest pal-
 lun,

lun, ja head neile teen, nenda et nemmad mo
 heateggemiste läbbi saaksid ärravoidetud. Keil
 sedda head te mulle helde Jummal, omma sure
 armo pärrast, Amen.

Üks palwe, mis sees meie pallume Kanna-
 russe ehk ühhe kannatlikko süd-
 dame pärrast.

S! armas Jesand Jesus Kristus, sa olled
 se kannatlik Jummalal Tal, kes hädda, wae-
 wa, tevtust, surma ja risti-surma inimeste
 pärrast on kannatanud, et sa se läbbi meile saats-
 sid iggawesse rahho ja rõmo. Ma pallun sind
 süddamest, et tulle minno sisse ja öppetä mind
 ta kannatlik ollema, sest et minna ei tahha mitte
 hea melega so risti ennese peäle wõtta; waid
 ma tahhaksin käl enneminne omma kurja süd-
 dame nou järrele ellada, et ma saaksin sijn ilma
 peäl rahhul olla, ja et mo kässi aialikko asjade
 sees woiks hästi käia. Mis pean ma üttema?
 ma ollen rummal, ja ei moista, mis mulle
 heaks tulleb. Sinna agga sa tru Jummal,
 olled se leigetargem Issa, ja moistad lapsi kas-
 watada. Arga sündko siis mitte minno taht-
 minne, waid te sinna minnoga nenda, kui sa
 isse tead mulle hea ollewad. Kinnita mind,
 et ma keil sinno käest wastowõttan ühhe kan-
 natlikko süddamega, ja et ma sinno wasto ei
 nurrise. Niita mind omma armoga, et ma
 sind ilma karwalusfeta tännan, kui sa mind
 omma ristiga ennese sarnatsels wõttad tehha.
 Öppetä mind meles piddama, et ühtegi ei woi
 mulle ilma sinno tahtmisfeta sündida. Easse
 D mind

mind keige hädda ja waewa sees süski rõmus
olla. Keigeennamiste pallun minna, helde Jē
fule, sinno käest, hoia mind, et minna mitte ei
sõina, kui mind sõimatakse, et ma mitte wasto
ei lö, kui mind lüakse, et ma mitte kurja ei
maksu kurjaga; waid anna armo, et ma sinno
tahtmissse pärrast keik kannatan tassase melega,
ja ennast weel surema risti, teotusse, waewa ja
ablastusse arwan wäärt ollewad. Rõmusta
mind sel aial omma kannatusse läbbi, ja te mind
omma risti läbbi pühaks ja puhtaks teikist pat
tust, ja iggaweste õusaks, Amen.

Ühhe haige innimesse Palwe.

Oh! helde ja armolinne Jummal, sulle tun
nistan minna ka kaeban, et minna ep olle
tännini nenda mitte ellanud, kui sinna omma
fanna sees olled käsknud; waid ma waene ollen
omma kuriade himmude järrel ellanud. Oh!
mis kurb on mo südda, et ma nisuggune ollen
olnud. Sepärrast tunnen minna ka, et sa õi
gusse pärrast sedda haigust olled mo peäle pan
nud, et ma pean omma patto hirno ja hädda
õppima tundma, ja sinno käest abbi otsima.
Sa õige Jummal moistad kohhut mo peäle, et
mind maailmaga ei pea hukka moistetama. Sa
tulletad mo mele sesamma haigusse läbbi, et ma
surrelik ollen. Peästa mind, helde Jēsa, enne
kui ma surren, minno patto häddast. Ous se
so pühha tahtminne, et ma pean haige ollema,
süs sand'o sinno hea tahtminne. Hoia agga
mo hinge kurjade kiusatuste eest. Olgo se haigus
minn

minno hingse ohhuks ja rohhuks, et mo hing sest
 parramaks saas. Hwia mo süddame, mele ja
 mõtted Jummalala rahho sees. Oh! heida armo
 minno peäle, sest sa olled mo Lõsa, ärra rikku
 omma waest loma. Kui se haigus ep olle sur-
 ma tõbbi, siis aita mind, ja anna mulle surest
 armust mo endist terwist jälle, sest ma ollet
 rammoto. Oh! sa Jummalala Poeg, JEsus
 Kristus, wõtta sinna mind isse arstida; wõt-
 henda mo wallo ja parranda mind omma pühha
 harwade läbbi. So pühha kannatus ja surm
 olgo mulle ello rohhuks. Ous agga, armas
 Jummal, sinno tahtminne, et sa mind se hai-
 gusse läbbi tahhad sest kurtast ilmast ärrakorri-
 tada, oh! siis aita mind omma pohjatuma ar-
 mo pärrast, et ma õnsaste siit ärralähhän ja
 nenda surmaga woitlen, et ma sedda ärrawoi-
 dan, JEsusse Kristusse surma ja surma-woitle-
 misse pärrast, Amen.

Tanno-Palwe, kui üks haige omma
 terwist jälle kätte sanud.

Armolinne Jummal, mo helde Jõsa! minna
 tännan sind keigest süddamest, et sa mind
 olled karristanud, ja mulle hirmo annud mo
 pattude pärrast. Sa olled armolinne õlnud,
 et sa mind mitte surma kätte ei olle annud.
 Niid olled sa mulle weel aega annud ennast
 pattust pöördä. Aita siis, helde Jõsa, et ma
 ue terwissega ueste hakkän ellama pühha ja
 puhta ello sees. Sinno pühha Waim ellago
 nüüd

nüüd minno sees; temma wallitsego mind, et ma teys ma-ilma wiisid ei armasta; waid et ma woiksin sinno omma olla, ja so tahtmissse järrele ellada. Te ka terweks mo wäese hinge, ja halka isse seäl sees ellama, nenda et ma jälle sinno sees kossun ja wäggewamaks saan usso, armastusse ja kannatusse sees: siis tahhan minna sind, kolm-ainus Jummal, iggaweste lita ja tännada, Amen.

**Uihhe haige innimesse Palwe,
kui surm liggi jouab.**

Dh! sa iggawenne Jummal, üks hallastusse Issa, et hallasta mo wäese peäle, nenda kui üks issa omma laste peäle hallastab. Mõtle se sanna peäle, mis sa olled ütelnud; minno hallastus on suur. Mõtle se peäle, et so armas Poeg JEsus Kristus minno pärrast on innimesse seks sündinud. Mõtle se peäle, et sa omma ainosündinud Poia olled annud, et leif, kes temma sisse ussurwad, ei pea hukka sama, waid et iggawenne ello neil peab ollema. Misugguse usso sees tullen minna sinno jure ja pallun sind: hallasta minno peäle omma armsa Poia pärrast. Ma annan omma hinge sinno kätte, pärra sinna sedda; ärra arwa mo patta mitte mille süüks. Heida armo minno peäle, ja mõta mind wasto ommaks lapses. Oh Issand JEsus Kristus! mo kallis hinge peigmees, mõtta mind ülles omma maiasse, mõtle omma suema hädda peäle, ja aita mind mo surma häddas, et ma sind ärra ei unusta. Olle sa mo süddames

mes ja meles, ja aita mind nenda surmaga
 woitelda, et ma sedda ärrawoidan. Oh! min-
 no tru karjane, ärra jätta omma lammast mah-
 ha, kelle pärrast sa olled omma ello jätnud.
 Otsi mind weel omma armoga, ja kui sa mind
 saad leidnud, siis wi mind omma Paradisi jisse.
 Oh pühha Waim! mo ainus abbimees keige
 mo hädda sees, tulle nüüd appi, kinnita minno
 usko, ja ärra lasse sedda mitte ärrakustuda.
 Hoia mind kurja waimo kiusatusse eest, ja ärra
 lasse mind mitte surma hirno tunda. Kui löp-
 peb ärra mo meel ja moistus, siis õhla sinna
 löpmatta minno süddames, ja rõmusta mind
 ühhe õusa surmaga JEsusse Kristusse kannatus-
 se, wallo ja surma pärrast, Amen.

Palwe Keigesugguse Hädda Nial.

Aimas Issand Jummal, keik on õige, mis
 sinna teed. Sa olled meile tunnistanud,
 mis meile õnne ehk hüükatust, ello ehk surma,
 head ehk kurja satab, et meie piddime targaks
 sama, ello ja head takkanoudma, find armas-
 tama, ja sinno sanna kuulma. Agga meie olle-
 me, parrago Jummal, kurja armastanud, ja
 head ärrapõlgnud, ja nenda wasto õksa teinud,
 et meie so pühhast tahtmiseest ei olle holineud,
 waid omma kurja meelt möda ellanud. See
 pärrast on sinno kõhhus õige ja pühha, et sinna,
 armas Jummal, keik sedda willetsust meie nuht-
 lusses ja ka meie heaks ja hinge parrandamis-
 seks meie peäle olled saatnud. Sind, oh heide
 Jummal! olleme meie wihsastanud omma kur-

ja kumbede ja teggudega, ennamge kui meie wannemad. Mis siis inimessed ommas ellus nurrisevad? iggäuks nurrisego omma pattude wasto, kiusago ja katusgo omma ello ja tööd, ja nenda töstikem ommad süddamed ja kaed Jummalale pole ja üttelgem: Meie, meie olleme patto teinud ja sannatuulmatta olnud, sepärrast ep olle sinna, öige Jummal, nüüd mitte armo heitnud, waid olled omma wiha meie peäle otsego wäljawallanud. Oh Issand! meie tunnistame omma endise kurja ello, ja habbenudame ennast omma efsitusse pärrast; sest meie olleme kurjaste patto teinud; meil on wägga paljo süüd, meie olleme nuhtlusse wäärt, sest et meie olleme kōrwale läinud se tee peält, mis sinna meid olled kasknud, ja sepärrast on sesinna suure suur hädda meie kaela peäle tulnud. Oh armas taewane Issa! meie tunnistame sinno ette omma ja omma wannematte pattud ja jummalakartimatta ello, ja pallume sind süddamest, anna meile armo, et meie neid woiksimet diete tunda, kahhetseda, ja wihtada. Heida armo meie waeste peäle omma sure hallastusse pärrast, nenda kui sinna enne olled andeks annud, et meie same sinno suurt armo ja wägge nähha. Sinna olled tootanud, ja ütelnud: Issand on kannatlik, armolinne ja ustaw, temmal on wägga halle ja ärras meel; temma annab andeks teik ülleastmised ja pattud. Sepärrast tule nüüd meie palwe, armas Issand Jummal, ja olle meile armolinne; ehita jälle ülles, mis on ärrarikkutud, ja parranda meid. Põra omma wiha ärra; ja ärra lasse sedda mitte eddasi

eddasi minna. Wotta meid waggaks ja püh-
haks tehha, et meie jouaksime süddamelikko pal-
wega keik hädda ja kahjo meie peält ärrakään-
da. Wõra ennast jälle armoga, helde Jummal
meie pole, ja olle omma sullastele armolinne,
Jesusse Kristusse meie õnnisteggia pärrast,
Amen.

Palwe Sõa ja Waeno Uial.

Selle kolm. aino Jummal, Jõsa, Poia,
ja pühha Waimo nimmel, Amen.

Armad innimesed, et Jummal Jõsand ei olle
mitte ükspäinis käsitud palwet tehha, waid
ka omma kalli ja tõsise tootuse pärrast hädda
aial tõeste tahhab aidata, kui palwe süddamest
tulleb; sepärrast on wägga tarwis, et meie sel-
sinnatsel kurwa ja häddalisse aial süddamelikko
palwega temma käest abbi õsime, tedda kei-
gesugguste heateggemiste eest süddamest tän-
name, ja wägga pallume, et temma armust
wõttaks ommad heateggemised kaswatada, ja
keik kuhthused, mis meie kül wäart olleme, är-
rakäända. Sepärrast üttelgem si ja süddamega
Prohweti Tanieli ramato ühheksamast peatük-
kist 4. 19. salm.

Oi! Oi! Jõsand! sinna suur ja kartusse
wäart Jummal, kes seädust ja heldust hoiab
neile, kes tedda armastawad ja temma käsud
piddawad. Meie olleme patto ja üllekohhut, tei-
nud, ja õblaste ellanud, ja wastopannud, ja
so käsudest ja so kohtoseädusist ärralahkunud.

Ja meie ei, olle mitte so sullaste, nende prohvetide sanna wõtnud kuulda; kes sinno nimmel meie kunningatte, meie würstide, ja meie wanne matte wasto rääksid, ja keige se Ma rahwa wasto. Gul, Isand on õigus, agga meil on häbbi silmis, nenda kui tänapä on, Juda meestel, ja Jerusalemma rahwal, ja keigel Israeil, mis liggi ja kaugel on keige made sees; kuhho sa neid olled ärralüffkanud nende wallatusse pärrast, mis nemmad so wasto teinud. Isand, meil on häbbi silmis, meie kunningattel, meie würstidel, ja meie wannemil, et meie so wasto patto teinud. Isandal meie Zummatal on hallastus, ja andeksandmissed, ehk meie kii temma wasto olleme pannud. Ja meie ei olle mitte wõtnud Jehowa omma Zummala heält kuulda, et meie olleksime läinud temma Lässö-õppetusse sees, mis ta meie ette pannud omma sullaste nende Prohvetide läbbi; Waid keik Israel on sinno ülle Lässö-õppetusse läinud ja ärralahjunud, et nemmad ei wõtnud so heält kuulda; sepärrast on meie peäle wäljawallatud se sajataminne ja wanne mis Zummala sullase Mosesse Lässö õppetusse ramatusse on kirjotud, et meie temma wasto patto teinud. Ja ta on tõeks teinud ommad sannad, mis ta rääkinud meie peäle ja meie kochto-wannematte peäle, kes meie peäle kochhut moissid, et ta meie peäle suurrt õnnetust pididi saatma, mis sugust ei olle sündinud keige se taewa al, nenda kui Jerusalemmas sündinud. Kui Mosesse Lässö-ramatusse kirjotud, nenda on keik se õnnetus meie peäle tulnud; agga meie ep olle mitte Jehowa omma Zumma

Jummal! palle allandikkult pallunud, et meie
 ollesime ommast üllekohto misidest pöördnud, ja
 sinuo iot tähhele pannud. Sepärrast on Jes
 hoxwa wapper olnud se õnnetussega, ja sedda
 meie peäle saatnud; Sest Jehoxwa meie Jum
 mal on dige keige omma teggude sees, mis ta
 teinud, et meie temma heält ei wõtnud kuulda.
 Ja nüüd, Isand meie Jummal! kes sa olled
 omma rahwa Egiptusse maalt wäliatonud tug
 gewa kääga, ja ennesele nimme teinud, nenda kui
 on tännapá: Meie olleme patto teinud, ja dálas
 te ellanud. Pöörgo, pallun ma, Isand! so
 wihhastus ja so tulline wihha so liinnast Jerusa
 lemast taggasi, ja so pühhasst mäest, keik so
 suurt õlgust möda: Sest meie pattude, ja meie
 wannematte üllekohto teggude pärrast, on Jeru
 salem ja sinno rahwas teotussek's saand keikile,
 kes meie ümberkaudo on. Ja nüüd kule, meie
 Jummal! omma sullase palwe, ja temma al
 landikkud pallumissed, ja Isanda pärrast
 lasse omma palle paista omma pühha paiga
 peäle! mis on ärrahawwitud. Pöra, meie
 Jummal! omma kórwa, ja kule, te ommad
 filmad lahti, ja wata meie sure ärrahawwita
 misse ja se liinna peäle, mis peäle so nimmi on
 nimmetud; sest meie ei heida mitte omma sure
 õigusse pärrast omma allandikkud palwed so
 palle ette mahha, waid so wägga sure hallas
 tusse pärrast. Isand kule, Isand anna an
 deks, Isand panne tähhele, ja te sedda, ärra
 wiwi mitte, issi ennese pärrast, mo Jummal!
 sest so nimmi on so liinna ja so rahwa peäle nim
 metud.

Palwe Rahho parrast.

SH! Issand, JEsus Kristus, sinna iggawent
 ne nou- ja rahho-andja, sa olled meile wai-
 molikko rahho saatnud; se eest olgo sulle, Issa ja
 pühha Waimoga kitus ja tänno iggawest. Sa
 olled meid siit sadik aialikko rahhoga ünnistanud;
 agga meie ei olle sedda sinno suurt heateggemist
 mitte nenda, kui kohhus on, moistnud, egga sulle
 se eest au annud, waid se läbbi mitmel wiisil holes-
 tumaks läinud. Sepärrast on ka sinno wihsa
 meie peäle õige, et sa meid sõa ja arwatikko wae-
 noga nuhtled. Anna meile, oh Issand JEsus!
 andeks meie tänamatta lombed ja keik muud
 pattud, misga meie sind olleme wihsastanud, ja
 näita meile omma kalli armo, sest et sinna olled
 nende abbimees, kes so peäle lootwad. Wata
 meie ei loda mittte omma rand-ehl sõa-riistade
 peäle, sest keikide innimeste abbi on tühi. Agga
 sinna wäggede Issand, olled meie abbi, sa keik
 gewäggenam sõddamees ja kaitšia hädda sees,
 sinnoga tahhame meie ommad waenlasted mah-
 halua, ja sinno nimmel tahhame jalge alla talla-
 da neid, kes meie wasto pannerwad. Anna meie
 sõawäele õnne ja woiwust merre ja Ma peäl.
 Wotta omma armo holeks meie armolist Keisri,
 et temmale ühtegi kahjo ei juhtu. Anna temmale
 õnne, so parram kassi kinnitago tedda, et ta
 sinno wäe läbbi omma waenlaste peäle woiks
 sada woiwust, ja sinnule se eest au anda. Hoi-
 tedda kui silmaterra keikide sallaja taktaliusa-
 miste ja arwatikko peäletullemisse ja kahjo eest.
 Anna temmale woiwust, ja sada temma nouud
 lorda.

Lorda, ja kauta ärra meie waenlased so wägges
 wa kae-warre läbbi, ja lasse nende nouud tühja
 miina. Olle üks tulline müür meie Ma ja lin-
 na ümber, ja lasse ommad pühhad inglid ühhe-
 leri meie ümber tehha, et ei sa meie liggi ühtegi
 rahho egga willetsust. Tühhata meid sinno nou-
 järrele, ja wotta meid armust wasto. Ja et
 sinna üksi sesamma olled, kes sõale keiges ma-
 mas teeb otsa; sepärrast lasse omma rahho möt-
 ted meie, ja keige omma risti-kogodusse peäle
 paista. Anna keikile kunningattele, ja üllemattele
 moistlikko süddant, et nemmad õppitwad moist-
 ma, misfuggune suur ja kallis warrandus rahho
 on, et nemmad sedda sure holega wottaksid nou-
 da. Tühhata nende süddamed, sest need on sinno
 koes, et nemmad wotwad ussinad olla leppitama
 ja rahho teggema. Onnista ka keik nouud ja
 mötted, mis selle pärrast petakse. Anna oh Is-
 sand, rahho omma male, õnne ja abbi keikile seis-
 sustele, et meie sind, kes sa olled armastamis-
 ja rahho Jummal, siin keelmatta woime tenida,
 ja wimalik pärrast sedda ello se iggawesse ja tae-
 walikko rahho sinno jummalikko au sees otsata
 nähha ja tunda, Amen.

Meil anna rahho armoga, Oh Jummal!
 meie aial, Kes meie eest woib söddida, Ep olle
 ükski maial, Kui üksnes sinna Jummal.

Laasf meie Ma-wallitsejal Head wallitsust ka
 olla, Et woime rahho temma al Ja hinge toidust
 sada, Sind, armas Jummal! karta, Amen.

Palwe Nälja Aial.

Sh! leigewäggevam, armolinne Jummal,
 sinna ütled: kui minno rahwas tahhaks
 minno sanna kuulda, ja minno tede peäl käia,
 siis tahhaksin minna neid leige parrama nisse
 ehk wiljaga söta ja meega neid täita. Sinna ol-
 led ka leik Ma wilja Jesusse Kristusse läbbi õn-
 nistanud, ja selgest armust murretsenud, et maad
 ja põllud, mis pattude parrast peaksid vhhakaid
 ja libbowitso kaswatama, peawad hea wilja
 andma; ja sega tahhad sa leik innimesed õppe-
 tada, et nemmad peawad moistma, kui helde ja
 armolinne sinna olled, ja et nemmad peawad
 sind ülle leige asjade kartma, armastama, ja
 ükspäinis sinno läest ihho ja hinge hädda sees
 abbi otsima ja sinno läest ükspäinis abbi ootma.
 Et sinno agga ka üks õige ja pühha Jummal ol-
 led, siis olled sa ähwardanud, et sa innimeste
 tännamatta ja holetuma ello parrast neid poua
 ja liamärjaga tahhad nuhhelda, et Ma ei pea
 omma wilja andma, nenda kui kohhuks ollets,
 separrast teed sa taewast rana ja maad wasse
 sarnatses, et õigel aial ei pea piiska saddama,
 egga Ma õiget orrast kaswatama. Oh armas
 Jummal! sinna olled ka meie pattude parrast
 nälga meie peäle pannud, ja meie olleme ka sed-
 da wäart, sest meie ja meie wannemad olleme so-
 head annid kurjaste pillutanud, kõrkusse, liaso-
 misse, prassimisse ja mu wallatussega. Oh
 Issand! anna armo, et meie woiksime sedda
 leik öiete tunda ja kahhetseda. Peästa meid
 ärra sest raskest näljast mis meid waewab, ja

Parranda meie süddamed, et meie ilmatawwa
 lusseta kui waggad lapsed sind õppime kartma ja
 armastama, ja et meie eddasi omma peatoidust
 tännoga wastowõtame sinno sure nimme litus-
 seks ja meie tarwidusses, JEsusse Kristusse meie
 Issanda pärrest, Amen.

Palwe Katto Aial.

SH! armolime, keigewäggenam, iggawenne
 Jummal, sinna olled ahwardanud, et sa
 innimesse patto pärrest hirmsa katto-tõbbe yende
 peäle tahhad läkitada. Meie tunneme nüüd
 sedda rasket witsa, mis meie omma rummala
 ning holeta elloga ennese kaela peäle olleme saata-
 nud; ja tunnistame sinno ette, et so lohhus õige
 ning pühha on. Sepärast pallume meie sind
 süddamest, et sa tahhaksid meie peäle armo heita
 ja meid õppetada õiete tundma, et meie iggawes-
 se hukatusse wäart olleme, ja et sa sesinnatse
 sure hirmsa läbbi tahhad patto unnest üllesärra-
 tada keif, kes maggawad, ja weelgi sinno armo
 ilma karwalusseta wastowõtawad, ja so armo
 wasto ei panne. Lasse meid nüüd moista selsin-
 natfel aial, mis meie kassuks tulleb, et meie wõt-
 tame so pühha Waimo armo läbbi omma poh-
 jatuma hinge hädda õiete tunda, JEsusse Kris-
 tusse käest abbi otsida, ja kindlaste uskuda, et
 temma tahhad ja woib meid aidata. Ja kui
 sinno nou peaks ollema, et sa meid sesinnatse
 tõrwe läbbi siit ilmast tahhad ärrakorristada,
 siis anna meile õiget usko, parranda se läbbi
 meie süddamed ning puhhastada meid läbbi ja läb-
 hi,

bi, et kui meie õige usso läbbi same uel's sündi-
 nud, meie ka sinnoga so au-riki woik'sime sada
 Jesusse Kristusse meie kalli õnnisteggia pärrast,
 Amen.

Monningad lühikesed Laulo = Palwed.

O armas Issand Jesuke!

Sa olled armas minnule,

Et sa teik head teinud nüüd,

Ja ärrawõtnud minno süüd,

Sa maksid neid kül kalliste,

Kui peksti sind ni wahwaste.

Oh! lasse sinno ahvastust,

Mo hingel sata rõmustust,

Et ussun sedda kindlaste,

Ja lahkun ilmast õnsaste, Amen.

* * *

Üht süddant pattust loormatud

Ring surest murrest waewatud

Toon minna sulle Jesuke!

Se wõtta wasto heldeste,

Ring hallasta mo wase peal,

Ja jurest armust aita weel.

So surmaga mind leppita,

So werrega mind loyputa;

Siis ollen pattust peastatud,

Ja minno südda rõmustud, Amen.

* * *

Mind aita helde Jesuke!

Et sulle jowan peage,

Ring enne pöran kermeste,

Kui surm mind ksisub äkkiste,

Et tanna, iggal aial ka
Ma woiksin õnsast lahkuda.

* * *

Oh Jummal! minno abbimees,
Mind aita armust hädä sees:

Mo süddant põra pattust nüüd;

Ja kauta mo patto süüd.

Ma lodan, Jummal! sinno peäl,

Kui sa mull jääd, mis tahhan weel?

Sa olled minno JEsuse,

Mo Jummal ning mo wennite;

Sest ollen rõnuis süddamest,

Ja lidan sind ka keigest wäest.

Se peäle lodan ilka ma;

JEsus, mo wend, mind armwita,

Amen.

Patto Tunnistus Kirrikus.

U Rmad sõbrad, wennad ning ded JEsusse
Kristusse sees, et meie nüüd ühhes kous ol-
leme Jummalä sanna kuulmas ning õppimas,
Jummalat omma Jsfandat keige temma heateg-
gemiste eest tännamas, ja keik pallumas, mis
meil ihho ja hinge polest tarwis on; agga tea-
me, et meie keikide peäl se raske patto koorm on,
kust meie süddamest püame lahti ning puhtaks
sada; siis tahhame meie põlweli mahhalangeda,
ja ennast Jummalä omma taewase Jsa ette al-
landada, süddame ja suga ennast wäeseks pattu-
seks tunda ning tunnistada, armo ja heldust
temma läest palluda, ja ührlase teine teisega
õolda:

Minna

Minna waene pattune inimenne, kes ollen patto sees sudad ja sündinud, ja parrast keige omma ello aia pattuses ellus elland, tunnistan keigest süddamest sinno keigewäggewama Jummal, omma armsa taewase Issa ette, et ma ei olle sind ülle keige asjade, agga omma liggimest kui isseennast armastanud. Minna ollen, parrago Jummal! momiesarnatsel kombel sinno ja so pühha käskude wasto patto teinud mõttes De, sannade ja teggudega, ja tean et minna separrast pörgo ja iggawesse hukatusse wäärt ollen, kui sa nenda tahhaksid nuhhelda, kui sinno kange kohhus käskib, ja minno pattud on teinud. Agga sinna, armas taewane Issa, olled tootanud armo anda ja hallastada keige waeste pattuste peäle, kes ommad patto ellust ümberpöörwad, ja kindla usfoga so pohjatuma hallastusse ja meie Issanda JEsusse Kristusse kalli lunnastamisse peäle lootwad; neile tahhad sa andeks anda, ja nende pattud neile mitte süüks arwada, mis nemmad ial enne sinno wasto on etinud. Se peäle lodan ka minna waene pattune, ja pallun sind allandikkult: olle sinna omma helde tootusse parrast mulle waesele armolinne, ja anna mulle keik mo pattud andeks sinno pühha nimine kitusseks ja auuks.

Jummal se keigewäggewam ja iggawenne Issand andko meile omma sure pohjatuma armo ja meie Issanda JEsusse Kristusse kalli lunnastamisse parrast keik meie pattud andeks, ja andko meile armo meie pattuse ello parrandada, et meie temma käest iggawest ello same, Amen.

Kirriko-Palwe pärrast Jutlust.

Oh! ellaw, feigewäggewam ja iggawenne
 Zummal, meie Jesanda Jesusse Kristusse
 Jäsa, feige asjade Loja ja kaitšia, sind sinno
 Poia ja pühha Waimoga pallume meie südda-
 mest; hallasta meie peäle omma armsa Poia
 kalli lunnastamisse pärrast, kedda sinna omma
 immelikko nou läbbi ohwriks meie pattude eest
 ning wabhemeheks sinno ja meie wahhele seie
 ilma olled läkkitanud, et se läbbi se õige wihha
 ma ilma patto peäle ja ka sinno suur heldus
 meie wasto piddi nähtama. Pühhitse ja wallitse
 meid keik pühha Waimoga; looan
 finnita omma risti-rahwa
 mo, et meie so õnso
 usso ja pühha el
 Hoia ja õnnisto
 meie armolisse
 meile Peaks
 tedda, oh J
 kahjo ja hä
 arwalikkult
 ta temma r
 temma peäl
 nou ja sir
 temma süd
 jouaks die
 godust k
 missed ja
 ho sees s
 lamatte h

Kinnita ja õnnista meie armolisse Reistri
 Praua nouandjad, ja keik, kedda temma on
 pannud kohto ja muud asjad selletama. Hoia
 ja kaitse temma sõddawäggi ja selle pealikkud
 ma ja merre peäl. Anna neile head ja ühhe
 meeliselid mötted, et nemmad sedda noudwad,
 Jummal aauks, meie armolisse
 se rigi kassuks tarwis
 est, mis kahjuks ja

mal! keik ras
 3 meie omma
 meile kindlat
 armastust,
 es ja Jum
 hime ellada.
 mis tulle
 da laitmat
 meile pär
 ja õnnis
 rast, kes
 liteseb

Litania

ehf

Palwe ja eestpalluminne keigesugguse
hädäda sees

(Issand, heida armo meie peäle zc.)
leitakse Laulo. ramato 309. lehhe küljest.

Palwe Ilma pärrast.

Pallugem Jummalat ka ilma pärrast:

Sh armas taewane Issa! anna meile säh-
hädussed ilmad, mis sinna tead meile,
weistele ja wiljale wälja peäl hea ollewad. Sin-
nista wilja wälja peäl, hoia sedda poua ja lia-
wihma eest, ja keige mu kahjo ja kurja eest;
hoia meid nenda ka sõda ja werreärrawallamis-
karko ja kalli aia eest, et meie sinno helde armo
läbbi woiksinne omma iggapäwast toidust ennes-
tele sada, tännoga wastowõtta omma tarwi-
dussels, ja kui waggad lapsed sinno mele pär-
rast ellada, Jesusse Kristusse meie Issanda
pärrast, Amen.

Pallugem Jummalat ka nende eest, kes
täanna tahhawad Jesusse laua
jure minna.

Sh armolinne Jummal! anna neile armo,
et nemmad woiksid diete moista sedda suurt
waewa, mis meie Issand Jesus keikide inni-
meste eest on näinud, et temma keiksuggust wae-
wa ja wallo nende heaks kannatanud. Wal-
mista nende süddamed, et nemmad ilma kaw-
walusseta wottaiksid keik patto tööd kahhetse-
dada ja mahhajätta; sest et meie helde Je-
susse

susse ihho nende parrast hirmsastie on waawatud ja temma kallis werri ärrawallatud. Puh-
hasta sinna nende süddamed läbbi ja läbbi, ei
nemmad sinno armo viete woiksid omma mele
tulletada, ja temma auuks siin ilmas ellada, et
nemmad ka fest iggawessfest ühto = söma = aiast
woiksid ossa sada Jესusse Kristusse meie Jē-
sanda parrast, Amen.

Palwe nende haigede parrast.

Pallugem ka Jummalat, n. t. s.

N. N.

Se armolinne Jēsand Jummal hallastago
nende peale nende hädda sees, andko neile
süddamelikko pattustipöormist, õiget usso kinnis-
tust, rõmust pattude andeks = andmist, puhha
kannatust keige wallo sees, ja nenda tehko tem-
ma nendega, kui ta teab sedda hinge ja ihho
polest neile hea ollewad, Jესusse Kristusse meie
õnnisteggia parrast, Amen.

Tänno haigede parrast, kes terwets
sanud.

Tännagem ka Jummalat, n. t. s.

N. N.

Kes omma haigusse parrast meie kirriko pal-
wes olnud, ja Jummal armo läbbi
parramaks sanud.

Jummal, kes on rikkas hallastusfest, olgo
tännatud, et temma meie palwed kuulnud
ja neid parramaks aiunud. Temma piddago
neid eddespiddi ühhe hea terwise jures, ja andko
neile armo, et nemmad terwe ihho sees ühhe wag-
ga

ga süddame ja melega omma Sunisteggia auuks
woiksid ellada. Sedda tehko temma Jesusse Kris-
tusse meie kalli Lunnastaja pärrast, Amen.

Tänno nende eest, kes pärrast omma
lapsewodi kirrikule tulnud.

Tännagem ka Jummalat, n. t. f.

N. N.

Kes pärrast omma lapsewodi tänna esimes-
sel korral kirrikule tulnud.

Se helde ja armolinne Issand Jummal olgo
tännatud, kes neid nende lapsewodi aial
keige kurja ja kahjo eest hoidnud ja nüüd jälle
nende terwise jure saatnud. Temma andko neile
emmadele omma rohke arms, et nemmad mois-
taksid omma head Jummalat diete tunda ja te-
nida, ja ommad lapsokessed Jesusse auuks ül-
leskaswatada, et nendatao wannemad ja lapsed
Jummalakartusie sees woiksid ellada, ja igga-
wesse ello pärraks sada Jesusse Kristusse meie
Issanda läbbi, Amen.

Tänno nende eest, kes lapsewodi
sanud.

Tännagem ka Jummalat nende eest, kedda
Jummal nende ihho koormast armolikkult
rõmustanud.

N. N. eest, kedda Jummal nore poiaga
rõmustanud.

N. N. kellele Jummal nore tütre annud.

Se armolinne Jummal olgo tännatud, kes
neid emmaid nende koormast armolikkult

on peästnud. Temma lasto need lapsokessed nende pühha ristmisse seädust möda üleskaswada, et nemmad omma ello aial kurratu ja keittemma asjad ja kumbed woiksid ärrawanduda, omma Jesust puhta süddamega tenida, ja nenda iggawesse ello pärriaks sada. Need emmad aitko se armas Jummal jälle nende endise terwise jure Jesusse Kristusse pärrast, Amen.

Tänno surnutte pärrast.

Tännagem ka Jummalat n. t. s.

N. N.

Tedda Jummal siit kurjast ilmast on ärrakorristanud.

Se keigewäggeram Jummal, kes tedda omma pühha nou järrele siit kurjast ilmast on ärrakorristanud, andko neile kehadele rahholist hingamist mulla sees, wiimisel pärrast ühhe rõõmsa ülestoumissesse iggawessesse elluks. Ka woitko neid, kes nende surma pärrast kurwaks sanud, omma pühha Waimo armoga rõmustada: agga meid keit-öppetago temma meles piddama, et ka meie peame surrema, et moistaksime ühhe õnsa surma wasto targaste ennast walmistada, ja ommal aial sestinnatsest waewalisest ilmast õnsaste ärralahkuda. Sedda andko se armas Jummal Jesusse Kristusse se õige surma ärrawoitja pärrast, Amen.

Maahakulutamisse Sannad.

Meie kothus on ka Jummalat palluda, et se abbiello saaks ausaste ja kassinaste meie seas petud. Niind

tahhab

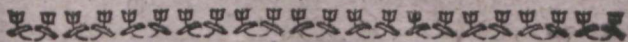
tahhab ennast üks paar rahvast
 tahwad ennast monni paar rahvast
 abbiello sisse anda, mis mahhakulutakse,
 esimest }
 teist } Lorda
 kolmat }

Peigmees on N. N.

Pruut on N. N.

Dus näid kellelgi middagi nende abbiello wasto
 rakimist, se tehko sedda aegsaste, ja oigo parast
 wait. Jummal andko neile omma armo ja õn-
 ne Jeesuse Kristusse meie hinge peigmehe par-
 rast, Amen.

Se Jummal rahho, mis üllem on
 kui teik moistus, hoidko meie süd-
 damed ja meie meled Kristusse
 Jeesuse sees iggaweseks
 elluks, Amen.

Monningad Palwe-Laulud,

mis enne Maria kirusse Laulo:

Minno hing auustab wägga n. t. s.

Woib laulda.

Wata Laulo: ramato 104 lehhe küljes.

Kristusse Tullemissse Pühhal.

Walmistage teed selle Issandale. Halleluja!
 Halleluja!

Ja tehke temma tee radda tassaseks. Halleluja!
 Halleluja!

Joulo pühhal.

Üks laps on meile sündinud. Halleluja! Halleluja!

Üks Poeg on meile antud. Halleluja! Halleluja!

Paaeto Uial.

Kristus on meie elatusse pärrast harvatud. Halleluja! Halleluja!

Za meie pattude pärrast risti podud. Halleluja! Halleluja!

Kristusse ülestousmisse Pühhal.

Kristus on surrust ülestousnud, Halleluja! Halleluja!

Za on meile ello jälle tonud. Halleluja! Halleluja!

Kristusse Taewaminnemisse Pühhal.

Kristus läks ülles taewa, Halleluja! Halleluja!
Za istub Jummal parramal kael. Halleluja! Halleluja!

Nellirühhil.

Zäkita meile sinno pühha Waimo, Halleluja! Halleluja!

Kes meie süddamed walgustab. Halleluja! Halleluja!

Kolm-aino Jummal Pühhal,
ja

Muil Pühhaväitwil.

Mäita meile, Issand, sinno armo, Halleluja! Halleluja!

Za anna meile sinno rahho, Halleluja! Halleluja!

Laulud, ehk Palwed, mis Altari ees laulakse.

1. Kristusse Tullemisse Pühhade Aial.

Armas Issand Jummal, ärrata meid ülles patto unnest, et meie walmis olleme, kui sinno armas Poeg tulleb, tedda rõmoga wasto wõtma ja puhta süddamega sind tenima, sesamma sinno armsa Poia Jesusse Kristusse meie Issanda läbbi.

2. Joulo Pühhal.

Meine tänname sind, feigewäggewam, armolinne Jummal, et sinna omma armsa Poia meie heaks olled lastnud innimeseks sündida: aita meid nüüd heldeste, et sinno Poeg ka meie süddames waimolikkul kombel woiks sündida, et meie nenda ommast wannast pattu'est sündimisest lahti peäseme, sesamma sinno Poia Jesusse Kristusse meie Issanda läbbi.

3. Neäri Päwal.

Meine tänname sind helde Jummal, armas taewane Issa, et sinna omma armsa Poia kässo alla olled pannud, et temma meid kässo needmisses ja Jummalala wihhast piddi peästma; meie pallume sind süddamest, anna meile nüüd woimust feige pattude peäle, et meie neid wihkame mahhajättame, ja pühha õige ello sees sinno sees ellome, sesamma sinno armsa Poia meie kalli Snnisteggia läbbi.

4. Kolme Kunninga Päwal.

Oh feigewäggewam, helde ja armolinne Jummal; kes sinna need targad hommiko

mealt ühhe tähhe läbbi sinno Poia jure Petlem
ma olled juhhatanud; sind pallume süddamest:
anna meile armo, et meie omma Dnisteggia
omma süddamesse otsime ja leiame, ja temma
jure ellawa usso ja pühha elloga jäme Jesusse
Kristusse n. t. s.

5. Maria Puhhastamisese ehk Rüünla päxwal.

Sh keigewäggeram, iggawenne Zummal, kes
sinna waggale Simeonile olled töeks teinud,
mis sa pühha Waimo läbbi temmale ollid too-
tand, et temma ei piddand siit ilmast enne lahku-
ma, kui temma omma Dnisteggiat Jesust piddi
näggema; sind pallume meie süddamest; anna
ka meile õige usso läbbi Jesust nähha, et meie
tedda ka siin kurja ma- ilma ette woume tunnis-
tada ja kita, n. t. s.

6. Maria Kulutamisese Päxwal.

Mie tänname sind, oh iggawenne Zummal,
armas taewane Issa, et sinna rohkest ar-
must meie waeste pattuste peäle olled hallasta-
nud, ja omma Poia meie heaks lastnud inni-
messöks sündida; meie pallume sind keigest süd-
damest: walgusta ja te targaks pühha Waimo
läbbi meie süddamed ja meled, et meie sinno
armo õiete õppime tundma, ja sinno Poia sin-
dimisfest, kannatamisfest ja surmast kasso sa-
me, n. t. s.

7. Paasto Aial.

Mie tänname sind, armolinne, iggawenne
Zummal, et sinna omma aino Poia peäle
ei olle armo heitnud, waid tedda keikide inni-
maste heaks olled surma sisse annud, et temma
keik

keif meie pattud piddi risti pu peäle kandma ja ärrawoitma; meie pallume sind süddamest: puh-
hastasta meid keifist pattudest, et meie siin armo
aial sinno armo ritis ellame, ja nenda ka wimas-
ti so au-riki same, sesamma sinno Poia, n. t. f.

8. Kristusse üllestousmisse Pühhal.

Meie tänname sind, helde ja armolinne Jum-
mal, et sinno omma Poia surma läbbi pat-
to ja surma käest olled woinust ärrawoitnud, ja
tedda meie heaks kolmandamal päwal üles-
ärratanud, et meie temma läbbi piddime digeks
ja waggaks sama; anna nüüd meile armo, et
meie sedda keigest süddamest ussume, ja omma
üllestousnud õnnisteggia auuks udes ellus ella-
me, n. t. f.

9. Kristusse Taewaminne misse Pühhal.

Meie tänname sind, armolinne Jummal, meie
armas taewane Issa, et sinno targa nou-
lätbi sinno armas Poeg meie kasuks taewa läi-
nud, ja meie eest ilka pallub; anna meile armo,
et meie nüüd ka, nenda kui meie kohhus on,
waimolikkul kombel ühhe pühha ello ja himmoga
temmaga taewa lähame, ja temma sanna ku-
leme, n. t. f.

10. Mellipühhil.

Meie tänname sind, helde, iggawenne Jum-
mal, et sinna omma pühha Waimo keikile
usklikkudele olled tootanud, et temma neid keige
tõe sisse peab juhhatama; anna ka meile armo,
et meie pattudega pühha Waimo ei kurwasta,
waid et meie ominad süddamed temma hõnests
anname, ja ilka temma sanna kuleme, n. t. f.

11. Kolm-aino Jummal Pühhal.

Mie tänname sind, oh keigewäggewam igga
 wenne kolm-ainus Jummal, et sinna meid
 olled lunnastanud, ja nou leidnud, kuis meie sin-
 noga piddime ühte sama; meie pallume sind süd-
 damest; sünnita meid uels inuimesseks pühha
 Waimo läbbi, et meie ue süddamega ülle keige
 asjade sind woime karta, armastada ja sinno
 peäle lota, Jeesuse Kristusse meie Issanda
 pärrast.

12. Neil Pühhapäiwil pärrast kolm-aino Jummal pühha.

Sh helde Jummal! armas taewane Issa, sin-
 na tunnistad ühhe kalli wandega, et sul ei
 olle melehead pattuste innimeste hukatussest ja
 surmast, waid tabhad, et nemmad peawad pat-
 tust pöörma, ja sinno mele pärrast ellama; sind
 pallume meie keigest süddamest, wotta armust
 kautada keik meie patto süüd, ja pääro pärrast
 meie süddamed puhastada Jeesuse Kristusse
 meie kalli õnnisteggia pärrast.

13. Ristia Joannesse Päwwal.

Sh keigewäggewam, helde ja armolinne Jumi-
 mal, kes sinna pühha ristiat Joannest olled
 läkitanud, et temma pattustpöörmissse õppetuse
 läbbi meie Issandale Jeesusele piddi teed walmis-
 tama, ja õnnistusse tundmist pattude andeks-
 andmisses õppetama; sind pallume meie südda-
 mest; lasse sinno armo wa'gust ja wägge paista
 meile ja keikile, kes istwad pimmedusses ja surma
 war

warjus, ja sata meie jallad ehk süddame hümmud rahho tee peäle, Jeesuse Kristusse n. t. s.

14. Maria Katsma = minnemisse Pärwal.

Sh armolinne, iggawenne ja helde taewane Jssa, kes sinna pühha Waimo läbbi Elja betile olled teada annud, et se õnnistud Abraami seme Jeesus Kristus Mariast piddi ilmale sündima; anna meie armo, ja te targaks meie süddamed sinno armo walgusse ja wäe läbbi, et meie ka sinno armsa Poia diete õppime tundma, keige patto wasto abbi ja armo temma läest otsima ja sama, ja nenda sinno au ja õnnistusse riki pärrime sesamma sinno Poia Jeesuse u. t. s.

15. Mihkli Pärwal.

Sh keigewäggeram, armolinne Jummal, kes sinna õmmad pühhad Inglid sinno sure nimme auuks ja kitusseks olled lonud, ja läkitad neid ka nende tenistusseks, kes sedda iggawest õnnistust peawad pärrima; anna meie armo, et meie neid süddamelikko pattustpöörmissse ja pühha elloga woiksimse rõmüstada, et meie nenda woime sinno tahtmist tehha ma peäl, kui Inglid taewas; hoia ja kaitse meid armust pühha Inglidega meie ello otsani, et meie pärrast nendega sind iggawest woime kita ja tannada, Jeesuse Kristusse n. t. s.

16. Jummal Käsust.

Sh keigewäggeram, pühha ja õige Jummal, kes sinna keik pattud wägga wihtad, ja se pärrast omma poia läkitanud seie ilma sisse, et temma kurrati tööd ehk pattud piddi ärrarikkuma, ja et kässo õigus meie sees piddi sündima; meie

meie pallume sind süddamest: aita nüüd meid wæst rammotumaid, et meie pühha Waimo läbbi sinno kässo järrete kui waggad lapsed ellame, ja pühha ja õige elloga sind tenime, Jესusse n. t. s.

17. Pühhasst Risti Usust.

Armas Jēsand, keigewäggewam Zummal, kelle käest keik head ja täielikkud annud tulles wad, sa tead, et ükski ei woi ennesele ommast wæst õiget usko anda, sepärrast pallume meie süddamest: anna omma pühha Waimo läbbi meile õiget usko, et meie omma Jēsandat Jესust õiete õppime tundma, temma sanna ikka kuulma, ja nenda kindla lotusse läbbi temmaga ühte meie otsani jama, Jესusse n. t. s.

18. Palwest.

Õh helde, armolinne ja tõsine Zummal, kes sinna meid olled käsknud palluda, ja tootanud keikide palwed kuulda, kes omma patto hädda tundwad, kahhetsewad ja sinno käest abbi otsiwad; anna meile armo, et ka meie woime waimus ja tões sind palluda, ja nenda kurrati, patto ja ma ilma nou-andmissse peäle woimast sada, Jესusse Krisiussse n. t. s.

19. Ristmissest.

Õh keigewäggewam Zummal, armas taewane Jēsa, kes sinna omma armsa Poia meile lunnastaja's olled annud, ja temma läbbi pühha ristmissse ja uestsündmissse olled seadnud, et meie piddime ommast pattust lahti ja sinno riki fama; anna meile nüüd armo, et meie omma pattust süddant iggapäwase kahhetsemisse ja pattust-põõrmisse labbi ärra-upputame, ja keige patto

patto ja kurja himmodega surretame, et se uus
innimenne ehk südda woiks ette tulla, ja sinno,
meie Jummal, ces õige ja pühha ello sees ellada,
Jesusse Kristusse n. t. s.

20. Pühhasi Ohu-sõma-aiast.

Meie tänname sind, armas Jummal, helde
taewane Issa, et sinna omma armsa Poia
ollad lakkitanud meile lunnastajaks, kes omma
kalli kibbeda kannatamisse ja surma mällestus-
seks se pühha õhu-sõma-aiast on seadnud; anna
meile armo, et meie õiete õppime moistwa, kui
wägga meie helde Õnnisteggia meid on armast-
tanud, ja lunnastamisse läbbi meile saatnud,
et meie temma läbbi keigest kurjast ja pattust
peame lahti sama: puhhasta ja parranda meie
süddamed pühha Waimo läbbi, et meie omma
Õnnisteggia lunnastamisest iggapäaw woime
abbi ja kasso sada, sesamma meie kalli lunnas-
taja pärrast.

21. Pärrast Ohu-sõma-aega.

Meie tänname sind, armolinne Jummal, et
sa meid omma Poia läbbi ollad lunnasta-
nud, ja seinnatse kalli armo mällestusseks meid
temma kalli ihho ja werrega sõõtnud ja jootnud;
meie pallume sind süddamest, lasse se meile siggi-
da, et meie keik pattud, mis pärrast meie ar-
mas Jesus on surnud, süddamest wihkame, õi-
ges uskus wägge wottame, kannatlikkud õlieme,
ja isfekeskis tullise armastusse sees ellame, sinno
armsa Poia meie Issanda Jesusse Kris-
tusse pärrast.

Paulatamisje Sannad.

Selle Kolm-aino Jummalala,
Jummala se Isja, ja se Poia, ja se pühha
Waimo nimmel, Amen.

Armad Söbrad.

Sesinnane paar rahwoast,
Peigmehhe nimmi on N. N.

Prudi nimmi on N. N.

rahwoad ennast abbiello sisseanda. Et niüd
ühhelgi tännini ei olle olnud middagi räkis
mist nende abbiello wasto, ei pea ka ühhelgi
lubba ollema, pärrast sedda aegta middagi
nende abbiello wasto räkida.

Sepärrast küsfin miinna sinnult,
Peigmees,
Pruut,

kas sinno süddame nou on, et sinna tahhad
Omnia Prudi N. N. ommaks naeseks
wotta.

Omnia Peigmeest N. N. ommaks meh-
heks wotta,

ja temmaga ellada ja kannatada keik, mis Jum-
mal sinno peäle panneb, head ja kurja, rõmo ja
willetsus, rikkus ja waesus, egga tahha ennast
temmast ärralahhutada, enne kui Jummal isje
teid lahhutab surma läbbi.

Ons sul niüd se meel ja nou, siis ütse keikide
kuuldes selgeste:

Jah Jummalala Nimmel

Mens

Menda kússin minna ka sinnult.

Pruur n. t. f.

Wahhetage núüd abbiello sörmuksed.

Andle ka teine teisele kät.

Mis Jummal on úhre pannud, sedda ei pea úkski innimenne lahutama.

Sepárrast, et teie núüd ennast abbiello sisse annate, ja sedda Jummal ja innimeste ette tunnistate, ja teine teisele sörmuksed ja kät ollete annud, laulatan minna teid úhte, abbiello-rahwaiks: Jummal se Issa, Jummal se Poia ja Jummal se púhha Waimo nimmel, Amen.

Kuulge núüd Jummal sannast, mis abbiello on, ja kuida Jummal sedda on seádnud.

Menda útles Jummal Issand:

Se ep olle mitte hea, et innimenne úksi on, ma tahhan temmale abbi tehha, mis temma kóbhane on.

Siis lastis Jehowa Jummal raske unne se innimesse peále tulla, ja ta uinus maggama, ja ka wóttis úhhe temma kúlje-luist, ja panni se kóbha lihaga jálle kinni. Ja Jehowa Jummal ehhitas se kúlje-lu, mis ta innimessest olli wótnud, naeseks, ja satis tedda Adama jure. Siis útles Adam: Se on núüd lu minno luust, ja lihha minno lihast, tedda peab mehhe naeseks hütama sest et ta mehhest on woetud; sepárrast játtab mees omma isä ja omma emma mahha, ja hoiab omma naese pole, ja nemmad peawad úks lihha ollema.

Et teie ennast núüd ollete Jummal nimmel abbiello sisse annud, siis kuulge esmalt Jummal sanna sest abbiellust.

Nenda ütleb Pühha Paulus:

Naesed, kuulge omma meeste sanna, kui Issanda sanna, sest mees on naese Pea, nenda kui Kristusse on koggodusse Pea, ja temma on omma ihho õnnisteggia. Agga nenda kui koggodus Kristusse melewalla al on, nenda ka naesed omma meeste melewalla al keige asjade sees.

Mehhed, armastage ommad naesed, nenda kui Kristusse on armastanud koggodust, ja on isseennast selle eest ärraannud, et Ta sedda piddi pühhitsema, ja on sedda puhtaks pesnud wee pessemisse läbbi sanna sees, et ta sedda koggodust ennesele piddi seädma ausaks, ühheks koggodusseks, kel ep olleks ühtegi wigga egga kortso, egga muud seddasarnast, waid et ta piddi ollema pühha ja laitmatta; nenda peawad ka mehhed ommad naesed armastama, kui omma enneste ihhud. Kes omma naest armastab, se armastab isseennast; sest ükski ep olle ial omma ennese lihha wihkanud, waid temma toidab ja hoiab sedda, nenda kui ka Issand sedda koggodust.

Teiseks.

Kuulge ka sedda risti, mis Jummal abbi ello peäle on pannud.

Nenda ütles Jummal naese wasto:

Ma tahhan sulle wägga paljo wallo sata, kui sa kaima peäl olled, walloga pead sa lapsi ilmale toma, ja sinno himmo peab so mehhe järrele ollema, ja sesamma peab sinno ülle wallitsema.

Ja Mehhe wasto ütles Jummal:

Et sa olled kuulnud omma naese sanna ja sõ
nud

nud sest puust, mis ma sind käsün ja ütlesin: sinna ei pea sest söma: ärranetud on se Ma sinno pärrast, waewaga pead sa sest söma keit omma ello aia; ja kibbowitso ja ohhataid peab ta sulle kaswatama, ja sinna pead wälja rohhud söma: omma palle higgsi sees pead sa leiba söma, senni kui sa jälle mullaks saad, sest sest sammast olled sa woetud. Sest sinna olled põrm, ja pead jälle põrmuks sama.

Kolmandamaks.

(Kui teie omma abbiello Jummal tahtmissse järrele hakkate ja aiate) siis peab se teie rõõm olema, et teie teate ja ussute, et teie abbiello on Jummal meele pärrast; sest nenda on kirjutud: Jummal loi se inimessse omma não järrele, Jummal não järrele loi Ta tedda: mehheks ja naeseks loi temma neid, ja Jummal õnnistas neid, ja Jummal ütles neile: tehke suggu ja teid sago paljo, ja tãitke se Ma tãis, ja saatke sedda ennesta alla, ja wallitsege ülle kallade mis merres, ja ülle lindude mis taewa al, ja keit ülle ellajatte, mis Ma peal liguwad. Ja Jummal watas keige se peale, mis Ta olli teinud, ja wata, se olli wãgga hea.

Sepärrast ütles Ta kuningas Salomon: Kes ühhe hea naese saab, se saab hea asja, ja saab Issandalt õnnistust.

Pallugem.

Oh armolinne Issand Jummal! Jes sa meest

ja naest olled lonud, ja abbiello seadnud, ja peäs
legi ihho sōuga õnnistanud, ja se lābbi sedda sal-
laja asja ennetāhheudanud, et sinno armas Poeg
JEsus Kristus omma prudi, selle pūhha risti-kog-
godusse, peigmees piddi ollema: meie pallume
sinno pohjatuma armo: ārra lasse sedda abbiel-
lo mitte hukka ja nurja miina, waid pūhhitse ja
hoia sedda meie seas, ja anna sellesinnatsēle ab-
biello-rahwale armo, ihho ja hinge polest, et nem-
mad wottaksid sind karta ja armastada, ja sinno
rahho sees ūhhomelelissed olla, JEsusse Kristusse
meie JEsanda lābbi, Amen.

Jōsa meie, kes sa olled taewas n. t. s.

Jehowa õnnistago teid ja hoidko
teid.

Jehowa lasko omma palle paista
teie peāle, ja olgo teile armo-
linne,

Jehowa tõstko omma palle teie
peāle, ja andko teile rahho!

Se armolinne Jummal andko teile armo, et
teie omma abbiello Jummal tahtmissē järrele
woiksite hakkada ja aiada, ja sedda õnne, mis
Jummal wagga abbiello rahwale on tootanud,
sada. Jummal pūhha Waim juhhatago
teid õige teie, Amen.

Rist.

Kristmisse Sannad.

Selle kolm-aino Jummal, Jummal se Issa, Jummal se Poia ja Jummal se pühha Waimo nimmmel, Amen.

Mis peab lapsenimmi ollema?

Minne ärra sinna rojane waim, ja anna maad pühhale Waimule! N. N. Wotta pühha risti-täht omma otsa ja omma riina ette.

Uhhets meletulletamisseks,

Et sind ristitakse Kristusse peäle, kes sinno heaks risti lödud, ja et sinna feigest pead ossa sama, mis Kristus omma kannatamise ja surma läbbi sinnule on saatnud; ja et sinna kannatlikko süd, danega keik risti surmani pead kandma, mis temma sinno peäle panneb.

Pallugem:

Oh feigewäggewam, iggawenne Jummal, meie JSsanda JEsusse Kristusse Issa, minna huan sind appi sefinnatse sinno sullase N. N. (ümmandaja N. N.) värrast, kes sinno ristmisse ande pallub, ja sinno iggawest armo, waimollikko uesündimisse läbbi tahhab. Wotta tedda wasto, JSsand, nenda kui sinna olled ütelnud: palluge, siis peab

teile antama, otsige, siis peate teie leidma, koppelage, siis peab teile lahti tehtama. Sepärrast anna nüüd sedda head sellele, kes pallub, ja te uks lahti sellele, kes koppelab, et temma se taewase pösemisse iggawest õnnistust woiks sada, ja sinno iggawest riki pärrida, mis sinna armust olled tootanud, JEsusse Kristusse meie Jssanda läbbi Amen.

Pallugem weel:

Oh keigewäggewam, iggawenne Jummal, kes sinna wee-upputusse läbbi omma kange kohto pärrast sedda uskmatte ilma olled ärraupputanud, ja sedda usklikko Noa kahheksakesi omma sure armo pärrast hoidnud, ja sedda kangekaelast Barao keige temma wäega punnase merresse ärraupputanud, ja omma Jssraeli rahwast kuuwalt läbbi saatnud, ja olled sega omma ristmisse pösemist, mis pärrast pididi tulles, enne tähhendanud, ja omma armsa Poia meie Jssanda JEsusse Kristusse ristmisse läbbi sedda Jordanit ja keik wet õnsaks ja rohkeks ärrapösemiseks olled pühhitzenud ja seadnud. Meie pallume sefinnatse sinno Poia pärrast sinno pohjatuma armo, hal-

hallasta sesinnatse omma sullase N. N. (ümmandaja N. N.) peäle, ja õnnista tedda õige usfoga waimus, et sesinnatse õnsa wee läbbi temma sees woiks ärra-
 uppuda ja kadduda keik, mis temmale Adamast on sündinud, ja mis temma ka isse se peäle on teinud, et temma us-
 matumatte arrust woiks ärralahkuda, pühha risti-kogodusse laewa sees kui walt rahhul olla, ja iggal aial tulline waimus, rõmus lotusses, sinno pühha nimme õiete tunda, karta ja armasta-
 da, et temma keige usklikkudega iggawest ello woib sada, kui sinna olled tootanud JEsusse Kristusse meie Jssanda pä-
 rast.

Minna wainun sind ärra, sinna ro-
 jane waim, Jummal se Jssa, ja se Poia, ja se pühha Waimo nimmel, et sinna ärralahhad sestsesinnatsest JEsusse Kristusse sullasest, (ümmandajast) nim-
 mega N. Amen.

Kuulgem Pühha Markusse pühha Ewangeliummi.

Ja nemmad tõid lapsokessi JEsusse jure, et temma neisse pididi puutma; agga Jüngrid sõitlesid neid, kes neid temma jure tõid. Agga kui JEsus sedda

näggi, sai temma meel wägga haigeis, ja ütles neile: Laske need lapsokessed minno juure tulla, ja ärge keelge neid mitte; sest nisugguste pärralt on Jummalala riik. Töest minna ütlen teile: kes ial Jummalala riki wasto ei wotta kui lapsoke, se ei sa mitte senna sisse. Ja temma wot-
tis neid süllesse ja panni käed nende peäle, ja õnnistas neid.

Pallugem:

Jõsa meie, kes sa olled taewas n. t. s.

Se Jõsand hoidko sinno sissetullemist ja wäljamineemist nüüd ja igga west, Amen.

N. Kas sinna wañnud ärra kurratit?

Jah minna wañnun tedda ärra.

Ja keik temma tööd ja teggo?

Jah.

Ja keik temma asjad ja kombed?

Jah.

N. Kas sinna ussüd Jummalala se Jõsa Feigewäggewama taewa ja Ma Poja sisse?

Jah minna ussun.

N. Kas sinna ussüd Jeesusse Kristusse temma aino Poia meie Jõsanda sisse, kes on sadud pühhasst Waimust, ilmale todud neitsist Mariast, kannatanud Pontsusse Pilatusse al, risti peäle po-
dud,

dud, surnud ja mahhamaetud; Alla läinud põrgo hauda, kolmandamal päeval jälle ülestõusnud surnust, üleslâinud taewa, istub Jummal omma keigewâggewama Issa parremal kâel, sealt temma tulleb kohhut moistma ellawatte ja surnutte peäle?

Jah minna ussun.

N. Kas sinna ussud pühha Waimo sisse, üht pühha risti-koggodust, pühha hade õssasamist, pattude andeks-andmist, lihha ülestõusmist, ja iggawest ello?

Jah minna ussun.

N. Kas sinna tahhad ristitud sada?

Jah Jummal nimmel.

N. Minna ristin sind Jummal se Issa, Jummal se Poia, ja Jummal se pühha Waimo nimmel.

Se keigewâggewam Jummal, ja meie Issanda Jesuse Kristusse Issa, kes sind N. N. ueste sünnitanud wee ja pühha Waimo läbbi, ja sinnule keif pattud andeks annud, se kinnitago sind omma armoga iggawesseks elluks, Amen.

Jehowa õnnistago sind, ja hoidko sind;

Jehowa laske omma palle paista
sinno peäle, ja olgo sulle armo-
linne;

Jehowa tõstke omma palle sinno
peäle, ja andke sulle rahho, A-
men.

Se armolinne Jummal andke armo,
et se lapsokenne woiks ülleskastwada sure
Jummala meie parrast ja auuks, omma
wannematte rõmuks, ja omma ennese
hinge õnnistusseks.

Ugga teie, kes teie lapsse assemel kur-
rati tööd ja teggo, asjad ja konibed ol-
lete ärrawandunud, tulletage omma mele,
mis teie ommas ristmisses Jummalale
ollete tootanud, ja mis meie Jssand JEs-
sus Kristus ütleb; kui teie ei põra üm-
ber, ja ei sa kui need lapsokessed, siis
ei sa teie mitte taewa riki. Ugga se
armolinne Jummal andke armo teile ja
selle lapsokessele Jesusse Kristusse
meie Jssanda parrast,
Amen.

Jummala rahho olgo teiega, Amen.
Palwe

Palwe Matmisse jures.

Mullast olled sinna lodud:

Mullaks pead sinna sama;

Mullast ärratab sind JEsus Kristus sinno
 Önnisteggia jälle wiimisel päwal ülles.

Pallugem:

Sh! Keigewäggeram ja armolinne iggawenne
 Jummal, kes sinna pattude pärrast inni-
 messe peäle olled pannud, et temma peab surre-
 ma, kes sinna ka (et innimesed ei piddand igga-
 weste surma sisse jama) omma aino sündinud
 Poega JEsust Kristust olled surma sisse annud,
 kennel ep olnud ühtegi patto, ja nenda omma
 Poia surma läbbi sedda önne keikile usklikudele
 ja waggadele olled saatnud, et surm ei woi neile
 kahjo tehha. Võra nüüd omma Jssa palle om-
 ma waeste laste pole, ja anna meile sinno rohke
 armo, et meie sün ühhes kous olleme sinno kitus-
 seks ja auuks, ja et meie sesinnatse matmisse ju-
 res omma mele tulletame, et ka meie (kui sinna
 tahhad ja meid kutsud) peame surrema ja mul-
 laks sama, ja et meie öppime hästi moistma, et
 meil sesinnatse willelsa ello sees kindlat asjet ei olle.
 Anna, oh armolinne Jummal omma armo, et
 meie sedda takka nouame, mis iggawenne on,
 ja sesinnatse häddalisse ello sees nenda ellame sin-
 na pühha tahtmisse järrele, et meie sesinnatse
 meie wennaga (dega) wiimisel päwal üllestoufeme
 iggaweseks elluks, sinno armsa Poia JEsusse
 Kristusse meie Jssanda pärrast,
 Amen.

Pallugem roel:

Jssa meie, kes sa olled taewas, n. t. s.

Jehowa õnnistago sind, ja
hoidko sind.

Jehowa lasko omma palle
paista sinno peäle, ja olgo
sulle armoliane.

Jehowa tõstko omma palle
sinno peäle, ja andko
sulle rahho,
Amen.

Faint, illegible handwriting at the top of the page.

*no security of name
in every*

